

สรุปรายงานประจำปี 2567

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

ครบรอบการดำเนินงาน 10 ปี

**มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนได้รับประกาศให้เป็น
องค์การสาธารณกุศลตามประกาศของกระทรวงการคลัง ลำดับที่ 940
และได้รับรางวัลองค์กรพัฒนาดีเด่นระดับประเทศ
ด้านการพัฒนาชนบท ประจำปี พ.ศ. 2564 จากกระทรวงมหาดไทย**

เด็กชายกอล์ฟเป็นแรงงานอาสาสมัครช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองทาสีรั้ว
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านนายาง อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย

การดำเนินงานครบรอบ 10 ปี

มูลนิธิฯ ได้รับการจดทะเบียนและเริ่มต้นการทำงานในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 ณ บัดนี้ครบรอบการดำเนินงาน 10 ปีเต็ม ขอขอบคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่านที่ได้สนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ มาโดยตลอด ทั้งการบริจาคช่วยเหลือเด็ก ๆ และการส่งมอบข้าวของเครื่องใช้และเสื้อผ้าตุ๊กตาของเล่นต่างๆ มาให้ มูลนิธิฯ ได้นำสิ่งของเหล่านี้ไปมอบให้กับเด็ก ๆ และครอบครัว ตามวาระของการดำเนินงานโครงการในพื้นที่ต่างๆ แล้ว

การพัฒนาเด็กในปัจจุบันนี้มีความท้าทายมากกว่าสมัยก่อนมาก ความท้าทายที่ว่านี้ คือความยากของพ่อแม่ผู้ปกครองในการเลี้ยงลูก รวมทั้งการอบรมปมนิสัย สำหรับเด็ก ๆ ตามหมู่บ้านชนบทของอีสาน ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็ก ๆ ยังคงวนเวียนอยู่ในรูปแบบเดิม นั่นคือ พ่อแม่ผู้ให้กำเนิดไม่ได้เป็นผู้เลี้ยงดูในชีวิตประจำวัน แต่ต้องฝากให้ปู่ย่าตายายเป็นผู้เลี้ยงทดแทน เด็กหลายคนโชคร้ายมากกว่านั้น ไม่ทราบว่าพ่อแม่เป็นใคร เพราะหลังจากทิ้งลูกให้คนแก่เลี้ยงแล้ว ก็หนีหายจากไป ไม่สามารถติดต่อได้

สถานการณ์ตามที่กล่าวมานี้ ดูเป็นเหตุการณ์ปกติที่เกิดขึ้นในทุกหมู่บ้านของทุกจังหวัดในพื้นที่ภาคอีสาน มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและเศรษฐกิจท้องถิ่นของหมู่บ้านนั้น มูลนิธิฯ เคยไปจัดกิจกรรมค่ายครอบครัว ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี พบว่าพ่อแม่ตัวจริงของนักเรียนประมาณ 80% ไปทำงานและอาศัยอยู่ที่อื่น ๆ เทศกาลปีใหม่หรือสงกรานต์ถึงจะได้กลับมาเยี่ยมบ้าน 3-4 วันและก็ต้องกลับไปทำงานต่อ ส่วนพ่อแม่ตัวจริงที่เลี้ยงดูในชีวิตประจำวัน ก็ไม่สามารถรับประกันได้ว่าวิธีการที่เลี้ยงและสั่งสอนลูกนั้น ถูกต้องและเหมาะสมตามหลักการเจริญเติบโตสมวัยและการพัฒนาสมองที่ดี - หรือไม่? เพราะผลลัพธ์เกิดขึ้นที่เป็นผลเสียต่ออนาคตของเด็ก เช่น ไม่สนใจเรียน ไปโรงเรียนแต่ไม่ถึงโรงเรียน ไม่เรียนต่อชั้นมัธยม ไม่ทำอะไรเลย นอกจากเล่นเกมและโทรศัพท์ สูบบุหรี่ไฟฟ้า เริ่มเหล้าเบียร์ ตั้งวงตั้งกลุ่มล่ามะเลเทเมาและตั้งครุฑตั้งแต่ชั้นมัธยม ทั้งหมดนี้คือเหตุการณ์ไม่ปกติกับชีวิตเด็ก แต่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนดูเหมือนเป็นปกติ

อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนมาก ต้องการเห็นอนาคตที่ดีของลูกหลาน แต่จะทำอย่างไรภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดของครอบครัว อันนี้คือความท้าทายสำคัญของแต่ละครัวเรือนว่าจะสามารถทำหน้าที่เป็น “พ่อแม่ที่ดี” ได้อย่างเต็มกำลังมากน้อยแค่ไหน มูลนิธิฯ มีหน้าที่ให้วิชาความรู้และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูและการอบรมปมนิสัยที่ดีให้แก่พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา

การบริการด้านสาธารณสุขมูลฐาน ว่าด้วยการส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กของประเทศไทยนั้น มีความก้าวหน้าและเข้าถึงในทุกพื้นที่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ยังมีประเด็นปัญหาดังที่กล่าวข้างต้นในเรื่องวิธีการเลี้ยงดูที่บริการของสาธารณสุข ยังไม่สามารถครอบคลุมและแก้ไขปัญหาคิดเบ็ดเสร็จ เพราะการเลี้ยงดูเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลและครัวเรือน ในที่นี้อาจหมายรวมถึงบุพการีกรรมแต่ของแต่ละคนที่เกิดมาในแต่ละครอบครัว

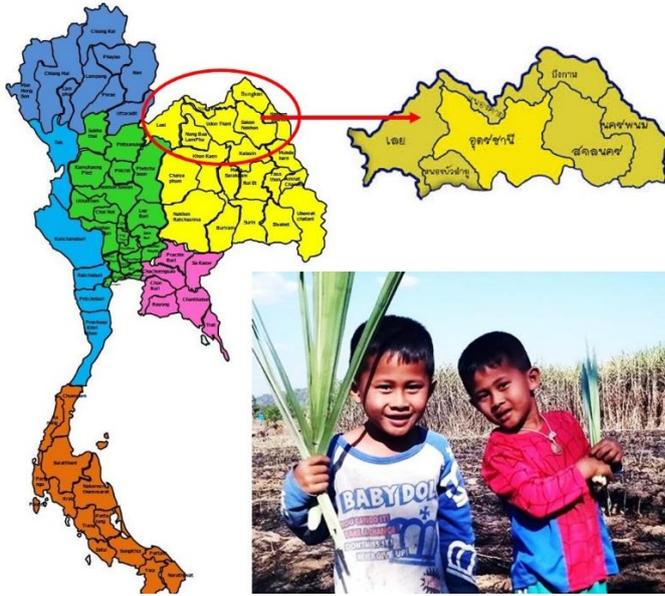
ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา มูลนิธิฯ เป็นฟันเฟืองเล็กๆ ที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กปฐมวัยในพื้นที่อีสานตอนบน โดยมุ่งเน้นสาระความรู้ด้านการพัฒนาสมองที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นที่ตั้ง ภายใต้บริบทการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของเด็กปฐมวัยตามบริการของสาธารณสุขไทย มูลนิธิฯ จะยังทำหน้าที่นี้ต่อไป เพราะปฐมวัยเป็นช่วงเวลาทองของชีวิต ดังคำอุปมาอุปไมยเปรียบเปรยชีวิตของมนุษย์ได้ว่า “ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก”

นายเนรมิต วิเชียรเครือ

ประธานมูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

พื้นที่ของการดำเนินงาน

มูลนิธิฯ ได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งที่จังหวัดหนองคาย และกำหนดพื้นที่การดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่างๆ ในเขตจังหวัดของอีสานตอนบน ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดสกลนครและนครพนม อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยมูลนิธิฯ เป็นองค์กรขนาดเล็ก การดำเนินงานในแต่ละปีนั้นอาจไม่ได้ครอบคลุมครบทุกจังหวัดทั้งหมด แต่จะหมุนเวียนกันไปตามแผนงานและการประสานงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นนั้นๆ

กลุ่มเป้าหมายของการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นผู้รับประโยชน์สูงสุด (Ultimate Beneficiaries) ในการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ได้แก่ กลุ่มเด็กปฐมวัยห้วงอายุ 0-6 ปี และเด็กประถมศึกษาอายุ 6-12 ปี ดังเป็นที่ทราบกันดีว่า ห่วงปฐมวัยเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุดในการเจริญเติบโตของมนุษย์ สำคัญอย่างไร? แล้วทำไมถึงยังมีเด็กปฐมวัยจำนวนมากมายที่ประสบปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและการพัฒนาสติปัญญา ในรายงานฉบับนี้จะได้อธิบายเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับหลักการการเจริญเติบโตของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมต่างๆ โดยเฉพาะประเด็นวิธีการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของพ่อแม่ผู้ปกครอง

การพัฒนาเด็กปฐมวัย เมื่อจำแนกแยกย่อยตามห่วงวัยการเจริญเติบโตของเด็ก สามารถแบ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่เรียกว่าผู้รับประโยชน์ตรง (Direct Beneficiaries) ตามประเภทของกิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ หญิงตั้งครรภ์ พ่อแม่ตัวจริงผู้ให้กำเนิด ปู่ย่าตายายหรือญาติที่เป็นผู้เลี้ยงและดูแลเด็กในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงครูปฐมวัย ผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของหมู่บ้านในชนบทต่างๆ และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล (รพสต.) และคณะอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน (อสม.)

สำหรับการพัฒนาเด็กในห่วงวัยระดับประถมศึกษาอายุ 6-12 ปี ในที่นี้ มูลนิธิฯ มีเป้าหมายเป็นกลุ่มเด็กนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กประจำหมู่บ้านต่างๆ โดยที่การคัดเลือกพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมจะพิจารณาให้เป็นโรงเรียนของหมู่บ้านหรือโรงเรียนขนาดเล็กอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ใน อบต. เดียวกันกับที่ดำเนินกิจกรรมในโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อให้องค์ความรู้มีความเชื่อมโยงประสานกันจากปฐมวัยไปสู่ประถมศึกษา ให้เกิดการพัฒนาต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

โครงการพัฒนาหลักในปี 2567

การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ในปี 2567 ยังสานต่อโครงการพัฒนาหลักที่ได้ริเริ่มไว้ตั้งแต่แรก เป็นการต่อยอดขยายผลไปสู่พื้นที่ใหม่ โครงการพัฒนาหลักจำนวน 3 โครงการ ประกอบด้วย

1. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย (ECCD-Early Childhood Care and Development)
2. โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย (TTS-Teach Thai Students)
3. โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก (CDC-Assistance to the Children and Families living in Difficult Circumstances)

โครงการพัฒนาหลัก	กิจกรรม
1. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ครอง ▪ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูปฐมวัย ▪ การก่อสร้างปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการ ▪ ค่ายครอบครัวสุขสันต์ สานสัมพันธ์พ่อแม่ลูก ▪ กิจกรรมวันวิชาการ “ภาษา.. สารนะรู้”
3. โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	<ul style="list-style-type: none"> ▪ เยี่ยมบ้านและมอบทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือ ▪ มอบทุนการศึกษา ▪ กิจกรรมพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์

นอกจากโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในตารางด้านบนนี้ มูลนิธิฯ ในฐานะองค์กรเอกชนด้านการพัฒนาเด็ก ได้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานกับภาครัฐ ในโครงการจังหวัดคุณธรรม ประจำจังหวัดหนองคาย เป็นความร่วมมือระหว่างจังหวัดหนองคายกับองค์กรเครือข่ายทางสังคมในพื้นที่จังหวัดหนองคาย โครงการ “จังหวัดคุณธรรม” คือ จังหวัดที่ประชาชน องค์กร หน่วยงาน เครือข่ายที่ทำงานส่งเสริมคุณธรรมความดีที่มีอยู่ มีความตื่นตัว กระตือรือร้น ที่จะพัฒนาการทำงานด้านคุณธรรมของตนให้ดีขึ้น เปรียบเสมือนการสร้างบ้านแต่ละหลังให้เข้มแข็งพร้อมกับการเชื่อมโยงประสานพลังกับองค์กรเครือข่ายอื่น ๆ จำนวน 6 ภาครีเครือข่าย ประกอบด้วยเครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคธุรกิจเอกชน เครือข่ายภาคการศึกษา เครือข่ายศาสนา เครือข่ายสื่อสารมวลชน และเครือข่ายภาคประชาสังคม ชุมชนและครอบครัว

โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประชุมให้ความรู้พ่อแม่ผู้ปกครอง บ้านบาง อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย

ความยากจนไม่ใช่มูลเหตุเดียวที่เป็นปัญหาต่อการเลี้ยงดูบุตรหลาน เด็กอีसानหลายร้อยหลายพันคนที่กำลังเผชิญชะตาชีวิตอยู่บนความเสี่ยงและอันตราย ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสาเหตุหลักส่วนสำคัญนั้นมาจากวิธีการเลี้ยงและดูแลบุตรหลาน ที่ไม่เหมาะสมที่ส่งผลกระทบต่อเจริญเติบโตของเด็กๆ ในหลายรูปแบบ ตั้งแต่ในห้วงวัยเด็กไปจนถึงเติบโตเป็นผู้ใหญ่

คำกล่าวด้านบนนี้คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับเด็กอีसान อาจจะรวมถึงเด็กทั่วไปทั้งประเทศไทยเลยก็ว่าได้ เพราะวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลานของพ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้านความรวยความจนเพียงอย่างเดียว ความจนอัดคัดัดสนของครอบครัวเป็นอุปสรรคและความยากลำบากประการหนึ่งที่สามารถทำให้วิธีการเลี้ยงดูถูกบิดเบี้ยวไปจากวิธีการที่ควรจะเป็น แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะในสังคมไทยยังปรากฏให้เห็นว่า พ่อแม่ผู้ปกครองของครอบครัวที่ยากจน สามารถเลี้ยงดูและอบรมบ่มนิสัยลูกให้ได้ดีได้เช่นกัน

สังคมและครอบครัวในชนบทอีसानตามที่มูลนิธิฯ ได้ไปจัดประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของหมู่บ้านต่างๆ ตลอดระยะเวลา 10 ปี จะพบว่าในแต่ละหมู่บ้านนั้น ผู้ปกครองตัวจริงที่เลี้ยงและดูแลเด็กๆ ในชีวิตประจำวัน คือปู่ย่าหรือตายาย มีจำนวนมากกว่า 50% บางหมู่บ้านที่เราเคยสอบถามมากถึง 80% ก็มีให้เห็น ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นถึงที่มาที่ไปของ “คุณภาพชีวิต” คนในชนบท จากรุ่นสู่รุ่นได้เป็นอย่างดีในตลอดระยะเวลาหลายสิบปีมานี้ จะเรียกว่าเป็นปัญหาที่ไม่ผิดนัก เพราะผลกระทบที่เกิดกับเด็กจากการเลี้ยงดูตามความเชื่อและวิธีการเดิมนั้น ใช้ไม่ได้ผลเสียแล้วกับโลกยุคปัจจุบัน โลกโทรศัพทครองเมือง โลกที่เด็กๆ จับกลุ่มเล่นเกมส์มากกว่าการชวนกันไปวิ่งเล่นตามท้องนา

กิจกรรมในโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย

โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นโครงการหลักที่มูลนิธิฯ ดำเนินการมาโดยตลอด 10 ปีที่ผ่านมา โดยมีกิจกรรมดำเนินการ 3 กิจกรรม ประกอบด้วย

- การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย
- การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาครูปฐมวัย
- การปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ชำรุดทรุดโทรม

1. การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย

ปี 2567 มูลนิธิฯ ได้จัดการประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ดังต่อไปนี้

หมู่บ้าน	อำเภอ จังหวัด	จำนวนพ่อแม่ผู้ปกครอง
1. บ้านสีกาย	อ.เมือง จ.หนองคาย	23
2. บ้านนาคลอง	อ.เมือง จ.หนองคาย	27
3. บ้านนายาง	อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	35
4. บ้านทุ่งหลวง	อ.โพนพิสัย จ.หนองคาย	12
5. บ้านกุดลึก	อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	17
6. บ้านหนองเค็ม	อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	26
7. บ้านพระธาตุบังพวน	อ.เมือง จ.หนองคาย	45
8. บ้านรัตนวาปี	อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	50
9. บ้านแบง	อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย	50
10. บ้านโสกก่ามหาตาไก่	อ.เซกา จ.บึงกาฬ	35
11. อบต.บ้านหินโงม	อ.สร้างคอม จ.อุดรธานี	85
จำนวนรวมทั้งหมด		405 คน

ดังที่กล่าวด้านบนว่า เด็ก ๆ ของแต่ละหมู่บ้านในชนบทอีสาน จำนวนส่วนใหญ่นั้น ผู้ที่เลี้ยงและดูแลในชีวิตประจำวันคือปู่ย่าตายาย ดังนั้น เมื่อพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดไม่ได้อยู่เลี้ยงดูแล การเลี้ยงและดูแลเด็กโดยคนอื่นแม้จะเป็นญาติพี่น้องในครอบครัว จึงถือว่าการเลี้ยงดูทดแทน (Alternative Care)

การเลี้ยงดูทดแทนคืออะไร

การเลี้ยงดูทดแทน หมายถึงการที่เด็กได้รับการดูแลโดยสถาบันหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่โดยกำเนิด ซึ่งอาจหมายรวมถึงสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า หรือบ้านพัก หรือระบบครอบครัว เช่นครอบครัวอุปถัมภ์ หรือเครือข่ายครอบครัวขนาดใหญ่ ได้แก่ ปู่ย่าตายายของเด็ก [ข้อมูลอ้างอิงจาก Unicef Thailand]

การเลี้ยงดูทดแทนมีผลกระทบต่อเด็ก

เมื่อพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดไม่ได้เลี้ยงและดูแลลูกในชีวิตประจำวัน ย่อมมีผลกระทบต่อเชิงลบต่อการเจริญเติบโตของเด็กอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และยิ่งพ่อแม่ไม่ได้เลี้ยง-ไม่ได้ให้นมลูกน้อยเลยตั้งแต่แรกคลอด หรือทั้งพ่อและแม่หนีหายไปไม่ติดต่อสื่อสารใดๆ ทั้งภาระทั้งหมดไว้ให้ปู่ย่าหรือตายาย ก็ย่อมมีผลกระทบมากขึ้นไปอีกในทุกมิติของการเจริญเติบโตของเด็ก รวมทั้งสุขภาพโดยรวมของคนแก่ที่ต้องมารับผิดชอบชีวิตของลูกหลานและจะยิ่งโชคร้ายมากขึ้นไปอีก หากเด็กได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เลี้ยงแบบทิ้งขว้างปล่อยปละละเลย หรือตรงกันข้ามแบบเผด็จการ ลงโทษด้วยการด่าทอหรือเขียนตีรุนแรง เหมือนกับที่เคยเลี้ยงพ่อแม่ของเด็กที่หนีไป

เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจอย่างยิ่งที่วิธีการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องทั้ง 2 วิธีการที่ต่างกันสุดโต่งนี้ มักจะพบเห็นได้ทั่วไป เป็นปกติของครอบครัวในชนบทอีสาน ซึ่งมีผลกระทบต่อเจริญเติบโตของเด็ก ยิ่งสะสมนานวันเท่าไร ยิ่งเสียหายมากขึ้นเท่านั้น แต่จะมีผู้ปกครองสักกี่คนที่จะเข้าใจและตระหนักถึงผลเสียสุดท้ายปลายทางต่ออนาคตของลูกหลาน นอกเหนือจากหลักการพัฒนามองที่ดีตามหลักการ EF-Executive Function แผนภาพนี้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบด้านต่างๆ ที่มีต่อพัฒนาการของเด็กที่อยู่ภายใต้การเลี้ยงดูทดแทนที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม

ด้านสุขภาพ	ด้านพัฒนาการ	ด้านพฤติกรรม	การพัฒนาทักษะชีวิต
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ไม่ได้รับประทานอาหารที่เพียงพอและขาดสารอาหาร ▪ เครียดเกลียดกลัว เป็นสารพิษต่อชีวิต และจิตใจของเด็ก ▪ ระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง ▪ ปัญหาการได้ยินและการมองเห็น 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ขาดความผูกพันและสายสัมพันธ์ที่มั่นคง ▪ เด็กปฐมวัยจะมีพัฒนาการล่าช้า ▪ มีแนวโน้มพฤติกรรมเชิงลบ ขาดความมั่นใจ ไม่เห็นอกเห็นใจคนอื่น ▪ พัฒนาการทางภาษาล่าช้า 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ไม่มีอัตลักษณ์ตัวตนที่แข็งแรง ปราศจากความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง ▪ สังคมพฤติกรรมเชิงลบที่อาจนำไปสู่การกระทำรุนแรง ทั้งต่อคนอื่น และการทำร้ายตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ไม่มีทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมที่ดีเพียงพอในการเผชิญโลกกว้างและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ▪ มีความเสี่ยงสูงที่จะประพฤติดังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การใช้ความรุนแรง

การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครอง – ให้ความรู้อะไรบ้าง?

เป้าหมายสูงสุดของการบรรยายให้ความรู้ คือต้องการให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าใจและเกิดความเชื่อว่า ทำอย่างนี้ปฏิบัติตามวิธีการเลี้ยงและดูแลลูกหลานอย่างนี้ ลูกหลานไม่ใช่เพียงจะมีชีวิตรอดปลอดภัย แต่จะเติบโตได้ดีมีเป้าหมายชีวิตอย่างแน่นอน ดังนั้น ความท้าทายของการประชุมให้ความรู้จึงอยู่ที่ ก) ชุดของข้อมูลความรู้ และ ข) ปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างผู้บรรยายให้ความรู้และพ่อแม่ผู้ปกครอง หากพวกเขาพิจารณาว่าใช่และถูกต้องตามการบรรยาย การวิเคราะห์ข้อมูลที่เห็นด้วยนี้จะไปเปลี่ยนหรือปรับข้อมูลเดิมในสมองส่วนความจำ และหากเมื่อได้นำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันกับลูกหลานและเริ่มเห็นผลลัพธ์เชิงบวก พ่อแม่ผู้ปกครองจะยอมรับและปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงลูกหลานได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

เลี้ยงลูกอย่างไรให้มีชีวิตที่ดีงาม

ความจริงของการเกิดเป็นมนุษย์ เด็กแต่ละคนมีที่มาที่ไปแตกต่างกัน สรุพออย่างย่อได้เป็น ก) กลุ่มเด็กที่พ่อแม่วางแผนครอบครัวและตั้งใจมีลูกให้เป็นสายสัมพันธ์อันดีงามของครอบครัว และ ข) กลุ่มเด็กที่พ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดมา แต่เป็นอุบัติเหตุชีวิตตามวิบากกรรม [แต่มีบางกรณีที่มีแม่ตั้งใจตั้งครรภ์เพื่อเป็นเครื่องผูกมัดพ่อแม่ แต่ก็ไม่สำเร็จ] ด้วยเหตุที่มาของการเกิดมาเป็นมนุษย์เช่นนี้ แน่หนอนว่า เด็กของกลุ่มที่ 2 ย่อมมีความเสี่ยงที่จะได้รับการเลี้ยงและการดูแลที่ไม่เหมาะสม และซ้ำร้ายไปกว่านั้น หากประกอบกับเคราะห์ซ้ำกรรมถ่าง เด็กบางคนอาจถูกกระทำรุนแรงตั้งแต่แรกเกิด หรือในทางตรงกันข้ามถูกปล่อยปละละเลยและไม่ได้รับการดูแลสุขภาพอนามัยที่ดีแต่อย่างใด ทั้งหมดนี้ถูกสั่งสมเป็นบาดแผลของชีวิตตามวันเวลาของเด็กที่เจริญเติบโตขึ้นไปในทุกวัน

ประชุมให้ความรู้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย บ้านนาช่าง อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย

หลักการที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเข้าใจ

นายแพทย์อิริค อีริคสัน นักจิตวิทยาพัฒนาการ ได้กล่าวว่า พัฒนาการของมนุษย์มีลำดับขั้นตอน และมีระยะวิกฤตของพัฒนาการที่ต้องใส่ใจ มีหลักการพื้นฐาน 3 ข้อ คือ

1. **พัฒนาการเจริญเติบโตของมนุษย์มีเป็นลำดับขั้น (Epigenesis)** จำแนกให้เข้าใจได้ง่ายคือ นับจากวัยทารกไปสู่ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นตอนปลาย การเจริญเติบโตของชีวิตมนุษย์เปรียบเสมือนกับการก่อสร้างบ้านสร้างโบสถ์และวิหาร หากขั้นที่ 1 มีความมั่นคงแข็งแรง ขั้นที่ 2, 3 และที่เหลือทั้งหมดก็จะมั่นคงแข็งแรง
2. **พัฒนาการแต่ละขั้นมีช่วงเวลาสำคัญ (Critical Period)** สิ่งที่ต้องทำและควรทำในห้วงเวลานั้นๆ หากพ่อแม่ผู้ปกครองที่เลี้ยงเด็กในชีวิตประจำวัน-ละเลยและไม่ได้ทำหรือทำได้ไม่ดี เมื่อเวลาล่วงเลยไป ผลลัพธ์เชิงลบที่เกิดขึ้น จะเรียกร้องให้ย้อนเวลากลับมาแก้ไขในภายหลังไม่ได้ เช่น หากแม่ไม่ได้ให้นมลูกด้วยตนเอง เมื่อพ้นเวลา “นมแม่” ผ่านไปแล้ว แม่ก็ไม่สามารถทำได้ ขณะเดียวกันก็พลาดโอกาสในการ “สร้างแม่ที่แท้จริง” ที่จะต่อยอดบันไดขั้นต่อไปของการพัฒนาสมองและชีวิตมนุษย์ตามหลักการ EF-Executive Function ซึ่งได้แก่ การสร้างตัวตน การสร้างคุณค่าและการกำกับควบคุมตนเอง ดังนั้น เมื่อเข้าใจหลักการข้อนี้ พ่อแม่ผู้ปกครองต้องมีความรักความเมตตา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีเวลาที่มากเพียงพอในชีวิตประจำวันในการเลี้ยงและเล่นกับลูก เพราะเวลาสำคัญในการบ่มเพาะ “สายสัมพันธ์พ่อแม่ลูก” อยู่ในห้วงปฐมวัย สายสัมพันธ์ที่ดีและมั่นคงจะเกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่มาร่วมกัน สายสัมพันธ์ที่ดีเปรียบเสมือนทางลัดที่คอยกำกับเส้นทางชีวิตของลูกให้อยู่รอดปลอดภัยในอนาคตข้างหน้าต่อไป

3. **พัฒนาการแต่ละขั้นมีหน้าที่สำคัญ (Function)** กล่าวคือ เด็กในแต่ละห้วงวัยจำเป็นต้องได้รับการเลี้ยงดู เพื่อให้มีความพร้อมที่จะทำหน้าที่ในขั้นสูงขึ้นไป ยกตัวอย่างเช่น เด็กในห้วงปฐมวัยเริ่มต้น 2-3 ขวบ จะต้องมีความสุขร่างกายตามพัฒนาการมาตรฐาน 4 ด้านที่แข็งแรง ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้เป็นฐานแรกเริ่มที่มั่นคงในการสร้างตัวตนที่แข็งแรงต่อไป เป็นต้น ขณะเดียวกัน คำว่าหน้าที่สำคัญนี้ มีความหมายถึงหน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่เลี้ยงลูกในชีวิตประจำวัน สิ่งที่ต้องทำ ควรทำหรือห้ามทำในกิจวัตรการเลี้ยงลูก นอกจากจะช่วยให้ลูกมีการเจริญเติบโตสมวัยที่ดีแล้ว ลูกจะยึดถือแนวทางการปฏิบัติตนของพ่อแม่ให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในสังคมต่อไป

เคล็ดลับเลี้ยงลูกให้สมองดีมีทักษะอีเอฟ-EF โดยนายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

1. งดหน้าจอทุกชนิดก่อน 2 ขวบ แม่หลัง 2 ขวบแล้ว ควรให้ดูด้วยกติกาที่ชัดเจนตั้งแต่แรก
2. อ่านนิทานก่อนนอนทุกคืนตั้งแต่แรกเกิด นิทานอะไรก็ได้ อ่านตอนไหนก็ได้ แต่อ่านตอนก่อนนอน เป็นการกำหนดเวลานอน รับประกันการปรากฏตัวของพ่อแม่และช่วยปรับคลื่นสมองการนอน-ก่อนเข้านอน
3. กำหนดเวลาการกินให้ตรงเวลาและสม่ำเสมอตั้งแต่แรก ผักวันเดียวการกินข้าวด้วยตนเองบนโต๊ะอาหาร ในเวลาที่เหมาะสม (30 นาที) ควรทำให้ได้ก่อน 2 ขวบ เพราะหากหลังจากนี้ เด็กจะมีพลังเหลือเพื่อที่จะฝึกได้ยากมาก
4. เล่นด้วยให้มากที่สุด การเล่นคือการพัฒนาสมอง และ EF ทุกองค์ประกอบ ตั้งแต่การควบคุมตนเอง ตั้งใจ มั่นไม่วอกแวก อดเปรี้ยวไว้กินหวาน บริหารความจำใช้งาน และคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่น เล่นอะไรก็ได้ พ่อแม่คือของเล่นที่ดีที่สุด
5. ปรับพฤติกรรมต่างๆ ด้วยหลักการที่ชัดเจน พ่อแม่-ทุกคนพูดตรงกัน และทำสม่ำเสมอต่อเนื่องยาวนาน ให้คำชมหรือรางวัล มากกว่าคำตำหนิหรือข้อห้ามในแต่ละวัน หากมีข้อห้ามมากมายหลาย 100 เรื่อง ให้พิจารณา 3 ข้อห้ามหลักที่สำคัญ ได้แก่ ไม่ทำร้ายคน ไม่ทำร้ายตนเอง ไม่ทำลายข้าวของเครื่องใช้ / ถ้าสถานการณ์ยังแย่ ให้เสียสละเวลา-ลงไปเล่นกับเขา (ลูก) ให้มากขึ้น แล้ว “หาเรื่องชม” ให้ชมที่พฤติกรรมความมานะอดทน ชยันชันแข็ง ต่อสู้อุปสรรคไม่ย่อท้อ ไม่ชมที่ผลลัพธ์หรือชมแต่ว่า เก่ง สูดยอด ยอดเยี่ยม อยู่ตลอดเวลา สลับกันบ้าง ชมมากกว่าติ เพื่อเอาน้ำดีไล่น้ำเสียออกไป
6. ให้ฝึกทำงานบ้านเมื่อถึงเวลา ความหมายคือ ดูแลร่างกายตนเอง จากนั้นขยับไปดูแลพื้นที่รอบตนเอง (ในบ้าน) ดูแลงานบ้านของส่วนรวม ดูแลนอกบ้าน รวมทั้งกตีกาสาธารณะ งานบ้านคืองานใช้นิ้วทั้ง 10 นิ้ว “ทำงาน” ด้วยตนเอง ฝึกได้โดยใช้หลัก ทำให้ดู-จับมือทำ-ทำด้วยกัน-ปล่อยให้เขาทำ
7. ถ้าเลือกได้ ไม่ควรเรียนหนังสือจริงจังก่อน 7 ขวบ จะมีผลเสียต่อสมองในระยะยาว มากกว่าผลดี ถ้าด้านกระแสไม่ไหว ให้เลือกศูนย์เด็กเล็ก หรือโรงเรียนที่ไม่เน้นเรียน เน้นการเล่นเพื่อเรียนรู้ และรับกลับบ้านให้เร็วที่สุด เพื่อชดเชยการเล่นและอยู่ด้วยกันให้มากที่สุด หากโรงเรียนมีการบ้าน ควรยืนยันกตีกาให้ทำงานยากก่อน ไปหางานง่าย คือ งานบ้านเสร็จ แล้วไปทำการบ้าน เสร็จแล้วจึงไปเล่นได้ เป็นหลักการกว้างๆ เพื่อให้เด็กได้ฝึก “วางแผน” จัดการเวลา ถ้าจัดการเวลาได้ คือได้ทั้งหมด

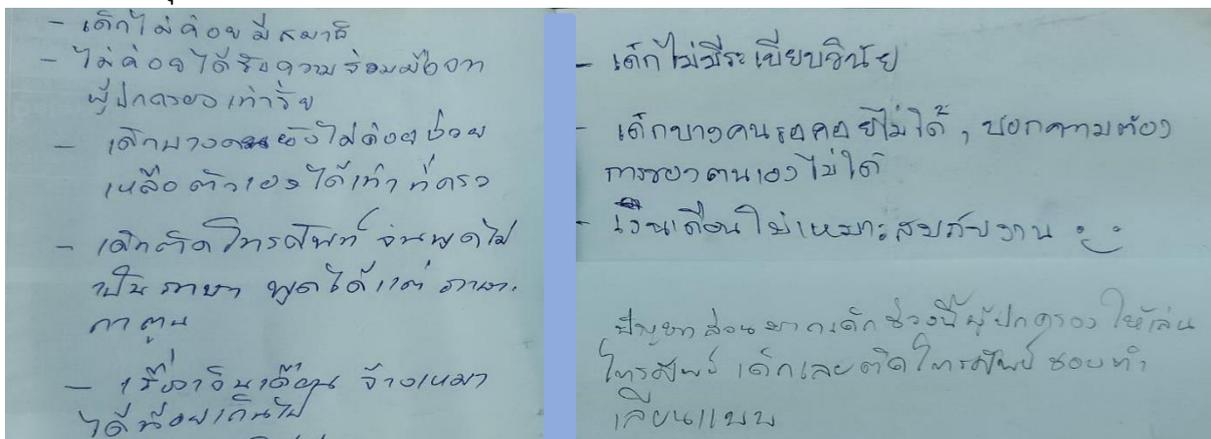
2. การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาครูปฐมวัย

เด็กปฐมวัยในชนบทอีสาน

ตามหมู่บ้านชนบทของอีสาน เรียกได้ว่าทุกหมู่บ้านก็ว่าได้ที่ผู้เลี้ยงและดูแลเด็กในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เป็นปู่ย่าหรือตายาย บริบทสังคมและสภาพเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งความยากจนยังเป็นมูลเหตุหลักที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กต้องย้ายถิ่นฐานไปหางานทำในต่างพื้นที่ และไม่สามารถอยู่ในสถานะที่จะนำลูกไปเลี้ยงและดูแลในชีวิตประจำวันได้ในหลายกรณี พบว่าแม่ของเด็กกลับมาตลอดลูกที่บ้านนอกและหนีจากไป ทั้งลูกน้อยให้ปู่ย่าตายายต้องเป็นภาระเลี้ยงดูอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่เป็นเด็กปฐมวัยกลุ่มใหญ่ที่ปรากฏพบเห็นในทุกหมู่บ้านชนบทของอีสาน

เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของหมู่บ้านชนบทอีสาน

ปัจจุบัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายใต้สังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ได้แก่ เทศบาลและ อบต. รับเด็กปฐมวัยที่มีอายุ 2-4 ปี เด็กที่สมัครต้องเป็นเด็กที่มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคอื่นๆ ที่จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

ปี 2567 มูลนิธิฯ ได้จัดการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาครูปฐมวัย ดังต่อไปนี้

พื้นที่	อำเภอ จังหวัด	ครูปฐมวัยที่เข้าร่วมประชุม	รวมจำนวนเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
1. อบต. นาแค	อ.นาเยือง อุดรธานี	6	191
2. เทศบาลศรีเชียงใหม่	อ.ศรีเชียงใหม่ หนองคาย	36	622
3. อบต. พระบาทนาสิงห์	อ.เฝ้าไร่ หนองคาย	47	466
4. อบต. ทุ่งหลวง	อ.โพนพิสัย หนองคาย	15	75
5. อบต. พระธาตุบังพวน	อ.เมือง หนองคาย	34	981
6. เทศบาลตำบลบ้านเชียง	อ.หนองหาน อุดรธานี	23	325
7. อบต. ท่าดอกคำ	อ.บึงโขงหลง บึงกาฬ	87	1,084
8. อบต. บ้านหินโงม	อ.สร้างคอม อุดรธานี	68	567
9. อบต. โพนงาม	อ.อากาศอำนวย สกลนคร	53	749
10. เทศบาลเมืองวังสะพุง	อ.วังสะพุง จ.เลย	172	1,999
11. เทศบาลตำบลทุ่งฝน	อ.ทุ่งฝน อุดรธานี	18	289
12. เทศบาลตำบลนากลาง	อ.นาแก หนองบัวลำภู	174	2,162
จำนวนรวมทั้งหมด		733 คน	9,510 คน

หนึ่งในหัวข้อเริ่มต้นของการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวันนี้ สบายดีไหม?” เป็นการรับฟังสถานการณ์ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในแต่ละพื้นที่ ในส่วนที่ดีของเด็กและผู้ปกครองก็ถือว่าเป็นโชคของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นๆ อย่างไรก็ตาม สำหรับปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กในชนบทนั้น เสี่ยงสะท้อนจากคณะครูในแต่ละพื้นที่ไม่ได้แตกต่างกันเลย ยกตัวอย่างเช่น

- ✓ เด็กไม่ค่อยมีสมาธิ เด็กไม่พูด ไม่สื่อสาร
- ✓ ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง เด็กไม่ทานอาหารเช้า เด็กเป็นไข้ไม่สบายก็ให้มา ศพด.
- ✓ เด็กบางคนยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เท่าที่ควร ไม่สามารถสื่อสารความต้องการได้ เอาแต่ร้องไห้
- ✓ เด็กติดโทรศัพท์จนพูดไม่เป็นภาษา พูดได้แต่ภาษาการ์ตูน เออะอะโว้ยวาย หรือก้าวร้าวรุนแรง
- ✓ เด็กไม่มีระเบียบวินัย เด็กบางคนรอคอยไม่ได้ บอกความต้องการของตนเองไม่ได้

ทั้งหมดนี้เป็นเสียงสะท้อนถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กที่พบเจอในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชนบทของอีสาน จะเรียกว่าทุกแห่งเลยก็ว่าได้ จากการจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหลายพื้นที่ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ปัญหาและผลกระทบเกิดกับเด็กที่แสดงไว้นี้ เป็นภาวะปกติหรือไม่ปกติ?

อะไรคือมูลเหตุของพฤติกรรมเชิงลบในเด็ก

คำตอบคือ - วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูเด็กในชีวิตประจำวัน

ถ้าเราวางบรรทัดฐานการเลี้ยงและดูแลเด็กในวิถีชีวิตปกติ เด็กอาจจะมีดีด้อมหรือดีด้อยบ้าง อันนี้ยังถือว่าเป็นเรื่องปกติตามธรรมชาติของเด็ก แต่หากการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบที่พบเห็นได้ทั่วไปในชนบทอีสาน หรือเป็นวิธีการเลี้ยงแบบเผด็จการและใช้ความรุนแรงลงโทษเด็ก จนทำให้เด็กปฐมวัยเริ่มมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ไม่พูดไม่สื่อสาร ไม่ตอบสนอง หรือตรงกันข้าม ผู้ปกครองกลับตามใจเด็ก เพียงเพื่อให้เด็กสงบและไม่ดื้อ ไม่สร้างความรำคาญกวนใจ เด็กหลายคนมีอาการชักดิ้นชักงอเมื่อถูกขัดใจหรือเมื่อไม่ได้โทรศัพท์ รวมไปถึงผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยได้แก่ ไม่ยอมทานข้าว (กินแต่ขนมขบเคี้ยว) ไม่อาบชำระล้างหน้าแปรงฟัน อย่างนี้ถือได้ว่า เป็นระยะเริ่มต้นของ “ความไม่ปกติ”

ดังนั้น วิธีการเลี้ยงดูของผู้ปกครองจึงถือได้ว่าสำคัญที่สุดที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตเริ่มต้นของเด็กปฐมวัย หากผู้ปกครองมีความรักความเมตตาต่อเด็กที่เป็นลูกหรือหลาน ก็ยังสามารถแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการเลี้ยงดูที่ดีต่อไปได้ แต่หากผู้ปกครองอยู่ในภาวะจำยอมที่ต้องมารับหน้าที่เลี้ยงดูเด็ก ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้พบเห็นได้เป็นปกติทั่วไปในชนบทอีสานที่เปรียบเปรยว่าเป็น “ลูกแวรลูกกรรม” วิธีการเลี้ยงดูที่สะท้อนออกมาในชีวิตประจำวันนั้น ย่อมไม่เป็นผลดีต่อเด็ก ทั้งในขณะปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอน

ปล่อยลูกติดมือถือ
เสียง พฤติกรรม
โบโหร้าย | สมาธิสั้น

- สมองเล็กหลง พัฒนาการของเขาวนเวียนไม่ดิ
- ร่างกายไม่พัฒนาตามวัย มีปัญหาเรื่องการเจริญเติบโต
- ปวดศีรษะ ปวดตา ปวดต้น ปวดกึ่งโดยไม่มีกรสาเหตุ
- เข้าสังคมปกติได้ยาก
- อารมณ์รุนแรง พฤติกรรมก้าวร้าว
- ขาดสมาธิ
- เสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้าและติดเกมจนถ่วง
- อาจทำให้เป็นเด็กอ้วน

อาการแบบนี้...บ่งบอก
ลูกติดมือถือหนัก!

- โยนมือถือหรือเสียด่าใครที่ขโมยมือถือ
- สละสมาธิกับความสนใจอื่น
- ทรมานเวลาส่วนมือถือของจนงงไม่ดิ
- ทอดมือ โบโหรุนแรง

ข้อมูล พฤติกรรมเด็กตามเกณฑ์พัฒนาการเด็กและเด็กพิเศษสมาคมจิตวิทยา 18-19%

หน้าที่ของครูปฐมวัย

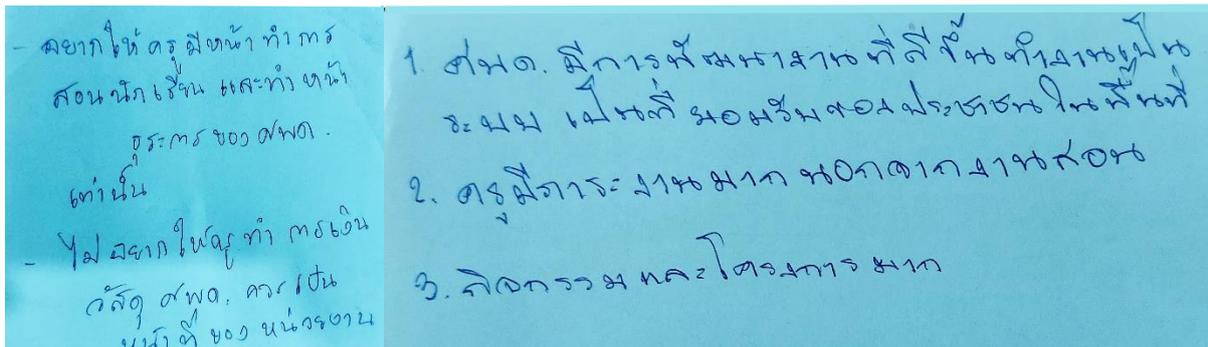
อ้างอิงตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2562 กำหนดมาตรฐานด้านที่ 2 ได้แก่ ครูและ ผู้ดูแลเด็ก โดยมาตรฐานฯ ได้กำหนดตัวบ่งชี้ในหน้าที่ของครูปฐมวัยออกเป็น 5 ด้าน และในแต่ละด้านจะ ประกอบด้วยกิจกรรมหลักต่างๆ ที่ครูปฐมวัยจะต้องบริหารจัดการและดำเนินการ ได้แก่

1. การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน
2. การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ
3. การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร
4. การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี
5. การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูปฐมวัย ตำบลพระธาตุบังพวน อ.เมือง จ.หนองคาย การสาธิตกิจกรรม “ต่อตีกตัวอักษร” เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก บูรณาการกับความรู้พยัญชนะภาษาไทย

โดยหน้าที่การปฏิบัติงานของครูปฐมวัย ภายใต้สังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยนั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตลอดทั้งปี ไม่มีการหยุดปิดเทอม ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกและแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ผู้ปกครองในกิจวัตรการงานประจำวัน อย่างไรก็ตาม มีเสียงสะท้อนจากคณะครูในหลายพื้นที่ที่มูลนิธิฯ ไปจัดประชุมทำให้ทราบว่า ครูส่วนใหญ่มีภาระหน้าที่งานพิเศษอื่นๆ ของหน่วยงาน อปท.ต้นสังกัดที่ใช้เวลามาก เช่นงานเอกสารด้านการเงินบัญชีและพัสดุ เป็นต้น ที่เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งทำให้ไม่สามารถทุ่มเทกับภาระหน้าที่ในการดูแลเด็กได้อย่างเต็มกำลัง... เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้ ครูปฐมวัยจะแก้ไขอย่างไร?

เป้าหมายของการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การฝึกอบรมในระดับจังหวัดเมื่อหลายปีที่ผ่านมา เป้าหมายหลักคือการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 สำหรับในปัจจุบันที่การประชุมนี้ได้มุ่งเป้าลงมาในระดับพื้นที่อำเภอและตำบล มูลนิธิฯ ได้เล็งเห็นผลเหตุสำคัญหลายประการที่เป็นทั้งอุปสรรคและความท้าทายที่ทำให้ครูปฐมวัย ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มกำลังในการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนด ดังที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นนี้

เป้าหมายหลักของการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่

- ก) **แลกเปลี่ยน** => ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความสำเร็จ ความล้มเหลว ปัญหาอุปสรรคและความท้าทายต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อร่วมกันคิดพิจารณาว่า ภายใต้งบเงื่อนไขและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ในหน้าที่ครูปฐมวัยจะแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร
- ข) **เรียนรู้** => ข้อมูลและความรู้ใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะสมองที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักการ EF=Executive Function เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงกิจกรรมเล่น-เรียน-รู้ ในการตอบโจทย์การพัฒนาเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน ได้แก่ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก การสื่อสาร การแสดงออกทางภาษา และการพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นต้น
- ค) **เรียนรู้** => ความสำคัญของ “วิชาชีพครูปฐมวัย” ที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กในชนบทที่พวกเขาต้องการการดูแลและการปกป้องคุ้มครองจากการถูกทอดทิ้งและการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หน้าที่ในวิชาชีพนี้จะไม่เป็นเพียงหน้าที่ครู แต่จะเป็น “แม่ครู” ให้ตัวตนคนใหม่ที่แข็งแรงแก่เด็กๆ ในการเจริญเติบโตที่ดีต่อไป

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อ.อากาศอำนวย จ.สกลนคร

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อ.วังสะพุง จ.เลย

บรรยายให้ความรู้ หัวข้อการเลื่อนวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น โดย ดร.ชวลิต ครอบรู้

ปัญหาอุปสรรคและความท้าทายของครูปฐมวัยในชนบทอีสาน

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณะครูในหลายพื้นที่ ในที่นี้พิจารณาข้อจำกัดที่เกิดจากการบริหารจัดการภายในขององค์กรต้นสังกัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ผลกระทบเชิงลบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยในชนบทอีสาน พอจะสรุปคร่าวๆ พร้อมกับแนวทางการแก้ไขและปรับปรุง ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค ความท้าทาย	ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข
<p>การบริหารจัดการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ จำนวนครูผู้ดูแลเด็กไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็ก ศูนย์เด็กเล็กบางแห่งมีครู 1-2 คน แต่ต้องดูแลเด็กมากกว่า 10 คน เป็นต้น ครูไม่สามารถทำกิจกรรมแยกชั้นได้ ▪ ครูผู้ดูแลเด็กไม่มีโอกาสในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง แม้จะทำงานมานานหลายปี และผู้บริหารก็ไม่ให้ความสนใจในงานพัฒนาเด็ก ▪ อาคารสถานที่ทำการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางแห่งที่ใช้อาคารเก่าของวัดหรือศาลาประชาคมชำรุดทรุดโทรมและไม่ปลอดภัย ▪ เงินเดือนและสวัสดิการของครูผู้ดูแลเด็กกรณีการจ้างตามภารกิจ (ครูอัตราจ้าง) ไม่เหมาะสมกับค่าครองชีพ ทำให้ขาดกำลังใจและความมั่นคง <p>เด็กและผู้ปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ เด็กแรกเข้าอายุ 2 ขวบ หลายคนยังมีร่างกายและตัวตนที่ไม่แข็งแรง ยังอยู่ในภาวะกลัวการแยกจาก สร้างความเครียดความกดดันให้กับเด็ก เอาแต่ร้องไห้ไม่ยอมทำอะไรเลย ▪ เด็กหลายคนและผู้ปกครองไม่ใส่ใจในสุขอนามัยส่วนบุคคล ไม่อาบน้ำล้างหน้าแปรงฟัน ไม่ทานข้าวเช้า เป็นไข้ไม่สบาย ก็เอามาฝากไว้ใน ศพด. ▪ เด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมมาจากที่บ้าน เช่น ใช้ความก้าวร้าวรุนแรงเล่นกับเพื่อน พุดจาหยาบคาย บางคนไม่พูดไม่สื่อสาร ไม่ให้ความร่วมมือใดๆ มีอาการคล้ายสมาธิสั้น พุดจาภาษาโทรศัพท์ เป็นต้น ▪ ผู้ปกครองหลายคนตามใจลูกหลานและไม่มีระเบียบวินัย ปล่อยให้ลูกทำอะไรก็ได้กับโทรศัพท์ตลอดเวลา ทำให้เด็กรอคอยไม่เป็น ไม่มีความอดทนอดกลั้น ▪ ผู้ปกครองหลายคน คาดหวังให้ศูนย์เด็กเล็กและครูเป็นผู้แก้ไขปัญหาที่เกิดกับลูกหลานตนเอง แต่ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาต้นเหตุที่ครอบครัว บางกรณีการสื่อสารออนไลน์สร้างความเข้าใจผิดและขัดแย้งกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อุปสรรคและข้อจำกัดที่เป็นผลมาจากการบริหารจัดการขององค์กรต้นสังกัด เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ แต่จะยากหรือง่ายนั้นเงื่อนไขสำคัญอยู่ที่ทัศนคติของผู้นำองค์กร หากนายกเทศมนตรี หรือนายก อบต. เห็นและให้ความสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัย การพัฒนาปรับปรุงใดๆ จะสามารถทำได้ตามการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร อย่างไรก็ตาม คณะครูปฐมวัยก็ต้องนำเสนอผลงานความสำเร็จอันเป็นที่ประจักษ์ รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดีกับพ่อแม่ผู้ปกครอง และชุมชนให้ผู้บริหารขององค์กรได้รับทราบด้วย ▪ สิ่งสำคัญสำหรับครูปฐมวัยในการปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์ต่อเด็ก โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่มี “ตัวตน” ยังไม่แข็งแรงดีนัก หรือที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม นั่นคือกระบวนการสร้างวินัยเชิงบวก ตามหลัก 5T ได้แก่ Target ตั้งพฤติกรรมเป้าหมาย => Teach สอนให้รู้ว่าทำอย่างไร หรือไม่ให้ทำอะไร => Train ฝึกปฏิบัติต่อเนื่อง => Time ใช้เวลาในการพัฒนา จนเกิดเป็น => Trust ความไว้วางใจ ▪ เด็กปฐมวัยยังควบคุมตนเองไม่ได้ ต้องสอนและฝึกฝนพฤติกรรมที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถควบคุมตนเองได้และพัฒนาให้เป็นนิสัยต่อไป ▪ สำหรับผู้ปกครอง ให้ปรับปรุงการสื่อสารประจำวัน และนำเสนอภาพความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นแรงจูงใจในการปรับปรุงวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลาน

ผลิตสื่อเล่น-เรียน-รู้ หน่วย “สีและผลไม้”

ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูปฐมวัย อบต.ท่าดอกคำ และ อบต.ดงบัง อ.บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ

การพัฒนาเด็กปฐมวัยในชนบทอีสานกับบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชนบทมีความสำคัญอย่างมากต่อวิถีชีวิตและการพัฒนาชุมชนโดยรวม ไม่เพียงแต่ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานในชีวิตประจำวันแล้ว ครูปฐมวัยยังเป็นความหวังของชุมชนในการเตรียมเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมสำหรับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาต่อไป

อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกบุคคลอีกหลายกลุ่มหลายคณะที่ยังไม่มีข้อมูลความรู้เรื่องการเจริญเติบโตของเด็กปฐมวัย จึงเข้าใจว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูปฐมวัยเป็นเพียงสถานดูแลเด็ก เล่นๆ กินนอนไปวันๆ แล้วก็กลับบ้าน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดอย่างมาก และหากความเข้าใจนี้เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลและ อบต. ที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ก็จะเป็นอุปสรรคอย่างมากในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรงบประมาณ และการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก

เป้าหมายอีกประการหนึ่งของการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้คือ การให้กำลังใจแก่คณะครูทุกคนในการทำหน้าที่ตามวิชาชีพและจรรยาบรรณของครูปฐมวัย แม้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางแห่งจะยังมีข้อด้อยด้านอาคารสถานที่หรือไม่ได้รับการดูแลจากหน่วยงานต้นสังกัดเท่าที่ควรจะเป็น มูลนิธิฯ ขอให้คณะครูยึดมั่นถือมั่นในคุณความดีแห่งวิชาชีพที่มีต่อการพัฒนาเด็กในชนบท ซึ่งก็คือเด็กไทยที่จะต้องได้รับการเจริญเติบโตที่ดีต่อไป

เด็ก ๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านนาหยง อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย

3. การปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ชำรุดทรุดโทรม

ตามชนบทอีสาน ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวนหนึ่งที่ใช้อาคารเก่าของศาลาประชาคม ศาลานามัย ศาลาเก่าของวัดหรือสำนักงานเก่าของ อบต. เป็นที่ทำการมานานหลายปี ด้วยเหตุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล/อบต.) ยังไม่สามารถจัดหาที่ดินหรือจัดสรรงบประมาณในการสร้างอาคารมาตรฐานหลังใหม่ให้ได้ ในปี 2567 มูลนิธิฯ ได้ดำเนินงานโครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 5 แห่ง มีทั้งปรับปรุงเล็กน้อยและปรับปรุงขนาดใหญ่ โดยที่หลักการงานนั้น ยังคงใช้การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนมาเป็นแรงงานอาสาสมัคร ภายใต้การกำกับดูแลโดยหน่วยงานต้นสังกัด

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เด็ก	สังกัด	พื้นที่การปรับปรุง
1. ศพด. บ้านโสกก่าม	15	อบต.โสกก่าม อ.เซกา จ.บึงกาฬ	ปรับปรุงขนาดใหญ่ โดยปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลังคา พื้นที่ห้องต่างๆ ระบบไฟฟ้า ทาสีใหม่ พร้อมปรับปรุงรั้วและภูมิทัศน์โดยรอบ
2. ศพด. บ้านชมภูพร	12	อบต. นาทับไฮ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	ติดตั้งมุ้งลวดรอบอาคารและห้องต่างๆ เพื่อป้องกันยุงและแมลงจากสวนยางพารา ปรับปรุงรั้วและภูมิทัศน์โดยรอบ
3. ศพด. วัดบ้านนาयाง	25	อบต. พระบาทนาสิงห์ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย	ทาสีรั้วใหม่ และวาดภาพการ์ตูนและสื่อการเรียนรู้ภายในห้องต่างๆ
4. ศพด. เทศบาลตำบลบ้านเชียง	70	เทศบาลตำบลบ้านเชียง อ.หนองหาน จ.อุดรธานี	วาดภาพการ์ตูนและสื่อการเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกอาคาร
5. ศพด. ตำบลพระธาตุบังพวน	45	อบต.พระธาตุบังพวน อ.เมือง จ.หนองคาย	ทาสีรั้วด้านหน้าและปรับปรุงพื้นอาคารที่ชำรุด

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโสกก่าม ต.โสกก่าม อ.เซกา จ.บึงกาฬ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโสกก่ามก่อตั้งในปี 2537 ตอนนั้นใช้อาคารของสถานีอนามัยหมู่บ้านเป็นที่ทำการ ต่อมาได้ย้ายมาใช้อาคารสำนักงานเก่าของ อบต.โสกก่าม เป็นที่ทำการในปี 2557 ซึ่งอาคารหลังนี้ใช้งานมานานกว่า 25 ปีแล้ว จึงชำรุดทรุดโทรมไปตามเวลา โดยเฉพาะส่วนโครงสร้างไม้ของหลังคาที่เสียหายอย่างหนักจากปลวก เกิดความเสียหายและอันตรายที่จะเกิดอุบัติเหตุได้ตลอดเวลา

มูลนิธิฯ ได้รับความเมตตาจากสถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทยอีกครั้ง (ครั้งที่ 2) สนับสนุนงบประมาณจำนวน 363,185-บาท (สามแสนหกหมื่นสามพันหนึ่งร้อยแปดสิบห้าบาทถ้วน) เพื่อเป็นค่าจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งหมด ในขณะที่แรงงานก่อสร้างนั้นมาจากพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนชาวบ้านโสกก่าม ภายใต้การกำกับดูแลโดยเจ้าหน้าที่ของ อบต.โสกก่าม

ระดมพลแรงงานอาสาสมัคร นำโดยท่านนายก อบต.โสกก่าม อ.เชกา จ.บึงกาฬ

แรงงานอาสาสมัคร - นอกจากจะช่วยให้ประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายโดยรวมแล้ว ยังเป็นโอกาสอันดีในการสร้างความสมัครสมานสามัคคีระหว่างชุมชนได้เป็นอย่างดี คณะพ่อบ้านออกแรงเป็นแรงงานก่อสร้างส่วนคณะแม่บ้านเป็นฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม โครงการนี้ใช้เวลาปรับปรุงทั้งหมด 5 เดือนเป็นอันแล้วเสร็จสมบูรณ์และได้ทำพิธีส่งมอบโดยมีผู้แทนของสถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทย Mr. Alexander Leutgeb ได้เดินทางมาร่วมพิธีและส่งมอบอาคาร ศพต. บ้านโสกก่ามที่ปรับปรุงแล้วเสร็จนี้ ให้เป็นสาธารณประโยชน์ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยของชุมชนตลอดไป มูลนิธิฯ ขอขอบคุณทางสถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทย อบต.โสกก่ามและชุมชนชาวบ้านโสกก่ามทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย .../\...

ปรับโครงสร้างคาและเปลี่ยนใหม่เป็นแผ่นอลูซิงค์ทั้งหมด

ปรับปรุงแล้วเสร็จ

อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโสกก่ามที่ปรับปรุงแล้วเสร็จ
ส่งมอบโดยผู้แทนสถานทูตเยอรมันประจำประเทศไทย Mr. Alexander Leutgeb ในวันที่ 20 ธ.ค. 2567

2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชมภูพร

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชมภูพร ต.นาทับไฮ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย ก่อตั้งในปี 2538 เวลานั้นใช้ศาลากลางบ้านเป็นที่ทำการและต่อมาในปี 2549 ได้ย้ายมาใช้อาคารเอนกประสงค์ของ อบต.นาทับไฮ ซึ่งเป็นอาคารทำการในปัจจุบัน เป็นศาลาโล่ง ต่อมาได้ทำการปรับปรุงต่อเติมส่วนต่างๆ ให้สามารถใช้งานได้ตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่อาคารหลังนี้ตั้งอยู่ท้ายหมู่บ้านและติดกับป่าสวนยางพาราของชาวบ้าน และฝาน้ำส่วนบนของอาคารทั้งด้านนอกและด้านในของห้องเป็นลวดตาข่าย (ตามภาพ) จึงทำให้มีปัญหาที่เกิดจากสัตว์ปีกจำพวกยุงและแมลงต่างๆ เด็กหลายคนโดนยุงและแมลงกัดทำให้ไม่สบาย

มูลนิธิฯ ได้ไปเยี่ยมและตรวจสอบอาคารร่วมกับแม่ครูหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชมภูพร พบว่าสามารถติดตั้งมุ้งลวดกันแมลงได้ โดยใช้งบประมาณในจำนวนไม่มากนัก จึงได้ขออนุญาตจากทางหน่วยงานต้นสังกัด อบต.นาทับไฮ ในการติดตั้งมุ้งลวดโดยรอบ

และจากการประชุมหารือร่วมกัน ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จึงเห็นสมควรในการนัดหมาย “โฮม” กันของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมาทำความสะอาดและปรับปรุงพื้นที่ภูมิทัศน์โดยรอบให้สะอาดสวยงามไปพร้อมกันกับการติดตั้งมุ้งลวด

เด็กๆ ช่วยคุณพ่อคุณแม่ในการปรับปรุงภูมิทัศน์ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สวยงาม

แรงงานอาสาสมัครร่วมแรงร่วมใจกันสำเร็จเรียบร้อยสวยงาม

3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านนายาง

สภาพด้านหน้าอาคาร-ก่อนการปรับปรุง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านนายาง ต.พระบาทนาสิงห์ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย ก่อตั้งในปี 2536 เริ่มแรกใช้ศาลาวัดเป็นที่ทำการ ต่อมาในปี 2546 ได้ย้ายมาใช้อาคารโรงครัว (อาคารปัจจุบัน) และปรับปรุงต่อเติมพื้นที่ส่วนต่างๆ รวมทั้งก่อสร้างรั้วรอบขอบชิด อาคารทำการได้ชำรุดทรุดโทรมไปตามการใช้งาน ทางอบต.พระบาทนาสิงห์ ต้นสังกัดได้ซ่อมแซมปรับปรุงพื้นที่ส่วนต่างๆ เป็นระยะๆ และจากที่มูลนิธิฯ ได้ไปจัดประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ทางครูหัวหน้าศูนย์ฯ มีความประสงค์ที่จะทาสีวาดภาพอาคารให้สวยงาม และสามารถเป็นสื่อเล่นเรียนรู้สำหรับเด็กด้วย

มูลนิธิฯ มีทีมงานนักศึกษาสาขาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่เคยจัดค่ายศิลปะและวาดภาพอาคารให้กับโรงเรียนประถมศึกษามาแล้ว จึงได้ร่วมมือกับ อบต.ต้นสังกัดและชาวบ้านนายงามในการทำความสะอาด ทาสีรั้วใหม่และวาดภาพการ์ตูนสดใสสวยงาม ทั้งในและนอกอาคาร

ร่วมมือร่วมใจทาสีรั้วใหม่ ทั้งด้านนอกและด้านในให้สวยงาม

ลงมือวาดภาพการ์ตูนสดใสสวยงาม ทั้งในห้องต่างๆ และรั้วด้านหน้า

เสร็จเรียบร้อยสวยงาม... เด็กๆ ชอบมาก

4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านเชียง

กิจกรรมการปรับปรุงอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านเชียง อ.หนองหาน จ.อุดรธานี (เมืองมรดกโลก) เป็นความร่วมมือกับกลุ่มเยาวชนคนบ้านเชียงและนักศึกษาสาขาศิลปศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีในกิจกรรม “แต้มสีเพื่อน้อง” เป็นการวาดภาพสวยงาม ทั้งที่เป็นอัตลักษณ์ของบ้านเชียงที่เป็นเมืองมรดกโลก และภาพการ์ตูนสื่อเล่นเรียนรู้สำหรับเด็กๆ

มูลนิธิฯ ได้มอบสีและอุปกรณ์การวาดภาพให้กับคณะจิตอาสา โดยมีนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเชียง คณะครูและผู้นำเยาวชนเป็นผู้รับมอบในครั้งนี้

5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลพระธาตุบังพวน

มูลนิธิฯ ได้ไปจัดประชุมครูปฐมวัยและประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลพระธาตุบังพวน อ.เมือง จ.หนองคาย ทราบว่าทางคณะครูต้องการทาสีรั้วใหม่ และพอดีมีสีทารั้วที่เหลือจากการปรับปรุง ศพต.วัดบ้านนาหยาง จึงได้นำมาใช้ในกิจกรรมนี้ โดยมี อบต.พระธาตุบังพวนและพ่อแม่ผู้ปกครองมาร่วมด้วยช่วยกันทาสีใหม่ให้สวยงาม

นำทีมจิตอาสาทาสีโดยนายก อบต.พระธาตุบังพวน

เสร็จเรียบร้อยสวยงาม.. ขอขอบคุณแรงงานจิตอาสาทุกท่านที่มาร่วมด้วยช่วยกันครับ

โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย

โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย (TTS-Teach Thai Students) มีวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อเสริมสร้างข้อมูลความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการตามวิชาหลักที่นักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียน และทักษะชีวิตในการกำกับควบคุมตนเองในชีวิตประจำวัน เพราะชีวิตในวัยประถมศึกษาเปรียบเป็นฐานลำดับที่ 2 ต่อห้วงปฐมวัย

กลุ่มเป้าหมายของโครงการฯ คือโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในชนบทที่ห่างไกลในเขตพื้นที่อีสานตอนบน คำว่าโรงเรียนขนาดเล็กตามเป้าหมายของมูลนิธิฯ คือมีจำนวนของนักเรียนไม่เกิน 60 คน ในหลายปีที่ผ่านมา โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการนี้จะมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยประมาณ 20-40 คน ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมากตามนิยามของกระทรวงศึกษาธิการ และในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโรงเรียนขนาดเล็กหลายแห่งในชนบทได้ถูกยุบและไปควบรวมกันกับโรงเรียนที่ใหญ่กว่าในละแวกพื้นที่การศึกษาเดียวกัน

เหตุที่เป็นเช่นนี้ สาเหตุใหญ่ใจความสำคัญคือเด็กเกิดน้อยลง และมีสาเหตุรองในบางพื้นที่ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กบางส่วนไม่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนในหมู่บ้าน แต่ให้บุตรหลานไปเรียนโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนที่อยู่ตั้งห่างออกไปไม่มากนัก โดยมีรถรับส่งเช้า-เย็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้จึงเป็นความท้าทายอย่างมากของโรงเรียนขนาดเล็กที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและการบริหารจัดการโดยรวมทั้งหมดให้เกิดผลลัพธ์ความสำเร็จอันเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนโดยรวม เพื่อเรียกความเชื่อมั่นความศรัทธาในอันที่จะนำไปสู่ความร่วมมือที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชนต่อไป

โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย-ในอีกนัยยะหนึ่งของการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับโรงเรียนแต่ละแห่งก็มีเป้าหมายไม่เพียงเครื่องมือในการพัฒนาเด็กนักเรียน แต่หมายรวมถึงการพัฒนาสัมพันธภาพร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชน เพราะโรงเรียนในชนบทเป็นพื้นที่เพียงสำคัญมากในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนตามการณรงศ์สัมพันธภาพ “บวร: บ้าน-วัด-โรงเรียน”

กิจกรรมในโครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทยประจำปี 2567 ได้แก่

กิจกรรมหลัก	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการและทักษะชีวิต	โรงเรียนบ้านดงชันทอง อ.เพ็ญ จ.อุดรธานี	35
ค่ายพัฒนาศิลปศึกษาและอาชีพ	โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.สร้างคอม จ. อุดรธานี	63
กิจกรรมวันวิชาการ “ภาษา.. สาระน่ารู้”	โรงเรียนบ้านนาดี อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี	53
ค่ายครอบครัวสุขสันต์สัมพันธ์พ่อแม่ลูก	โรงเรียนจักรพงษ์บ้านห้วยเทียน อ.ปากชม จ.เลย	48

ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการและทักษะชีวิต

นักเรียนประถมศึกษาอายุระหว่าง 7-12 ปี เป็นห้วงวัยรับช่วงต่อจากปฐมวัย หากปฐมวัยดี ประถมศึกษาที่เป็นฐานที่ 2 ก็ต้องย่อมดีตามไปด้วย สิ่งนี้เป็นตรรกะปกติ อย่างไรก็ตาม ตามที่ได้อธิบายไว้ในโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เด็กในชนบทส่วนใหญ่พ่อแม่ผู้ให้กำเนิดไม่ได้เป็นผู้เลี้ยงและดูแลในชีวิตประจำวัน แต่เป็นปู่ย่าตายายหรือญาติในครอบครัว เด็กปฐมวัยกลุ่มนี้จึงเติบโตมาแบบมีข้อด้อยด้านการพัฒนาตัวตน (Self) เมื่อเข้าสู่วัยประถมศึกษา ซึ่งเป็นห้วงเวลาที่จะต้องแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ๆ ในการเข้าหาสังคมและเพื่อนๆ คำถามสำคัญในที่นี้คือ เด็กๆ ในชนบทเหล่านี้มีศักยภาพและความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญาดีมามากน้อยเพียงใดในการที่จะพัฒนาและปรับปรุงตัวตนให้ได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในระยะเวลาตั้งแต่ ป.1 ถึง ป.6 [ความจริงแล้ว เด็กๆ มาโรงเรียนประถมศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลในอายุ 4-5 ขวบ]

ลักษณะการจัดกิจกรรม	ผลลัพธ์ที่ต้องการ
<p>กิจกรรมกำหนดเวลา 2 วัน</p> <p>วันแรก สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนและครูอาสาสมัคร เป็นกิจกรรมการแบ่งกลุ่ม “พี่น้องต้องช่วยกัน” กิจกรรมสนทนาและการกีฬาสามัคคี</p> <p>วันที่สอง เรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะวิชาการต่างๆ มีเกมและการแข่งขันประจำฐานการเรียนรู้</p>	<p>⇒ นักเรียนได้มีโอกาส เล่น-เรียน-รู้ ผ่านการทำงานเป็นทีม ในเนื้อหาสาระหลักที่กำหนด ทั้งวิชาการในการเสริมข้อมูลความรู้แต่ละวิชาหลัก คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และข้อมูลความรู้ทักษะชีวิตสำคัญอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการกำกับและควบคุมตนเอง (Self-control) ซึ่งเป็นฐานชีวิตและเป็นเข็มทิศในการพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ดีในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป</p>

ค่ายพัฒนาศิลปศึกษาและอาชีพสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

ต่อยอดขยายผลจากโครงการ “แต้มสีเพื่อน้อง” ที่มีพี่ๆ นักศึกษาจากสาขาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มาช่วยกันปรับปรุงอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในครั้งนี้ได้ต่อยอดขยายผลมายังโรงเรียนบ้านนาหว้า อ.สร้างคอม จ.อุดรธานี จัดเป็นค่าย “ศิลปะสร้างสรรค์ สานฝันจิตรกรน้อย”

นักเรียนโชว์ผลงานการวาดภาพตามโจทย์ สีและแสงเงา

กิจกรรมศิลปะการวาดภาพอย่างไรกับการสร้างทักษะชีวิตให้กับเด็ก ๆ ?

นอกจากความรู้พื้นฐานเรื่องการใช้สีและการวาดรูปทรงต่างๆ แล้ว การวาดภาพและลงสีเฉดต่างๆ ตามโจทย์ของรูปภาพที่กำหนด นับว่าเป็นงานที่ทำทนายอย่างมากสำหรับนักเรียนประถมศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและไม่กดดันในการสร้างสรรค์ผลงาน นอกเหนือจากเกมและกิจกรรมสันทนาการต่างๆ แล้ว ค่ายพัฒนาศิลปศึกษาในครั้งนี้ จึงกำหนดโจทย์ให้เป็นการทำงานกลุ่ม-พี่น้องต้องช่วยกัน

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าเด็กทุกคนจะสามารถวาดภาพได้ดี เพราะการวาดภาพแต้มสีตามโจทย์วัตถุประสงค์ต่างๆ มีความคาดหวังเรื่องความถูกต้อง ความสมส่วนและสวยงาม ไม่ใช่การวาดภาพระบายสีอิสระเสรี เหมือนโจทย์ของเด็กปฐมวัย ด้วยเหตุนี้ จินตนาการและการมีสมาธิตั้งมั่น ความอดทน-ไม่วอกแวก จึงเป็นคุณสมบัติและทักษะพื้นฐานที่ต้องมี นักเรียนคนใดไม่มีความอดทนตั้งมั่นเพียงพอ ก็จะลากเส้นทาสีให้เสร็จเป็นพอ และเป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่ค่ายศิลปศึกษาของโรงเรียนบ้านนาหว้าในครั้งนี้ นักเรียนทั้งหมดสร้างสรรค์ผลงานได้ดี บางคนทำผลงานวาดภาพได้ถึงดีมาก ทั้งหมดนี้ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการอาสาสมัครจากสาขาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่มีวิธีการสอนและปฏิสัมพันธ์และสร้างแรงจูงใจที่ดีให้กับนักเรียน

ในโอกาสกิจกรรมครั้งนี้ คณะครูอาสาสมัครได้ร่วมกันวาดภาพตกแต่งห้องสุขาของโรงเรียนที่เพิ่งทาสีใหม่ในโครงการ “สวมสุขสันต์” เป็นภาพการ์ตูนสวยงาม และเป็นตัวอย่างการวาดภาพแบบมีอาชีพให้นักเรียนได้รับชมเป็นประสบการณ์และความประทับใจในงานศิลปะการวาดภาพ

ค่ายพัฒนาทักษะอาชีพ - การปลูกต้นอ่อนทานตะวัน

โรงเรียนบ้านนาหว้าเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มูลนิธิฯ ภายใต้โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทยได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ครบทั้งหมด ได้แก่ ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการทักษะชีวิต ค่ายครอบครัว กิจกรรมวันวิชาการ สำหรับการปลูกต้นทานตะวันอ่อนเป็นกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพพื้นฐาน อันเนื่องมาจากโรงเรียนบ้านนาหว้ามีโครงการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอาชีพพื้นฐานเป็นปกติอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น การปลูกพืชผักสวนครัว การเลี้ยงปลาและการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นต้น วิทยากรผู้มาให้ความรู้เป็นคุณแม่ของเด็กชายโอม ซึ่งเป็นครอบครัวที่มูลนิธิฯ ให้ความช่วยเหลือเด็กชายโอม คุณแม่มีอาชีพปลูกต้นทานตะวันอ่อนและนำไปขายตามตลาดนัดที่ต่างๆ ในเขตเมืองหนองคาย รวมทั้งขายออนไลน์จัดส่งทั่วประเทศ

เรียนรู้และลงมือปฏิบัติขั้นตอนการเตรียมดินและเมล็ดทานตะวัน

เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง วิทยากรได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเมล็ดทานตะวันนำไปสาธิตวิธีการต่างๆ ตั้งแต่การเตรียมดิน เตรียมเมล็ด วิธีการปลูกและการดูแล รวมทั้งนำเอาต้นทานตะวันอ่อนในเต็บโตแล้วไปเป็นตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกตัดต้นทานตะวันอ่อน และบรรจุลงในถุงพลาสติกเป็นตัวอย่างที่สามารถนำไปขายได้เลย

พรมน้ำในถ้วยปลูกและตั้งวางซ้อนเป็นคอนโดก่อนนำไปพักไว้ในที่ร่มที่อากาศถ่ายเท อีก 3 วันให้แยกวางถ้วยปลูกแต่ละถ้วยไม่ซ้อนกันและพรมน้ำให้ชื้น รออีก 4 วัน เมื่อดันทานตะวันอ่อนโตเต็มที่ สามารถตัดเอาไปขายหรือนำไปประกอบอาหารได้เลย

กิจกรรมวันวิชาการหัวข้อ “ภาษา.. สาระนั้นารู้”

โรงเรียนบ้านนาดี อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี ภายใต้โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย ได้ดำเนินกิจกรรมค่ายพัฒนาทักษะวิชาการ และค่ายครอบครัวร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งหมดแล้ว กิจกรรมวันวิชาการเป็นการต่อยอดขยายผลข้อมูลความรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกปฏิบัติทักษะด้านการสื่อสารภาษาไทยให้ถูกต้องรวมทั้งความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานตามระดับชั้นประถมศึกษา

เป้าหมายที่เป็นสาระสำคัญของการจัดกิจกรรมวันวิชาการนี้ เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ภายใต้โจทย์หัวข้อต่างๆ ที่จำแนกตามภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม โดยมีครูพี่เลี้ยงให้คำแนะนำและฝึกปฏิบัติตามโจทย์ที่ได้รับมอบหมาย

การนำเสนอโครงงานต่างๆ เช่น การทำหน่อไม้ดอง และการทำกล่องดินสอจากไม้ไผ่

โลกทัศน์ของนักเรียนประถมศึกษาตามชนบทไม่ได้มีหลากหลาย เหมือนนักเรียนที่อยู่ในเขตเมือง การสื่อสารและแสดงออกทางภาษาอย่างเป็นทางการ เช่น การนำเสนอโครงงาน การตอบคำถามวิชาการ ถือเป็นสิ่งที่ยากมาก เพราะโอกาสในการพูดการและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ แทบจะไม่มีเลย หรือมีก็น้อยมาก ดังนั้นกิจกรรมวันวิชาการ “ภาษา.. สาระนั้นารู้” จึงเป็นเวทีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนในชนบทได้ฝึกทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน โดยเฉพาะภาษาไทยให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถพัฒนาต่อไปในอนาคต

ค่ายครอบครัวสุขสันต์ สานสัมพันธ์พ่อแม่ลูก

โรงเรียนจักรพงษ์บ้านห้วยเทียน อ.ปากชม จ.เลย เป็นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมาก่อน เมื่อปีการศึกษาที่ผ่านมา มูลนิธิฯ ได้จัดค่ายพัฒนาทักษะวิชาการแล้ว และเห็นสมควรขยายผลความร่วมมือในการพัฒนา นักเรียนไปสู่บริบทของพ่อแม่ผู้ปกครอง ในประเด็นบทบาทและหน้าที่ของการเลี้ยงดูและสนับสนุนให้บุตรหลานในฐานะนักเรียนประถมศึกษา-สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองไปสู่เป้าหมายในอนาคตได้

เป้าหมายของการจัดค่ายครอบครัวของมูลนิธิฯ เพื่อสานสัมพันธ์ความเป็นพ่อแม่ลูก ภายใต้การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ตัวจริงหรือปู่ย่าตายาย เพราะสิ่งที่ผู้ปกครองทุกคนต้องการคืออนาคตที่ดีของบุตรหลาน คำถามสำคัญคือ วิธีการเลี้ยงลูกที่พ่อแม่ผู้ปกครองกำลังปฏิบัติกับลูกอยู่นั้น มีความถูกต้องเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน ในวัยประถมศึกษาที่เด็กๆ มีภาระหน้าที่ของชีวิตมากขึ้นในการสร้างตัวตนและอัตลักษณ์ (Self & Identity) หน้าที่ที่รวมถึงการไปโรงเรียนและปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ

นอกเหนือจากการบรรยายให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองเรื่อง วิธีการเลี้ยงลูกที่ถูกต้องตามหลักการพัฒนาทักษะสมอง EF-Executive Function ยังมีกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อสานสัมพันธ์พ่อแม่ลูก เพราะเด็กยังไม่เข้าใจดีนักถึงความทุกข์ยากของผู้ปกครอง ขณะเดียวกันผู้ปกครองก็อาจจะเผลอลืมตนในการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมสร้างสารพิษในใจให้กับลูกๆ

ไม่มีเด็กคนไหนที่ไม่ต้องการพ่อแม่ เด็กๆ ต้องการพ่อแม่ที่ดีที่สุด ไม่ใช่เพียงการมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยในแต่ละวัน แต่สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคือ เด็กๆ ต้องการพ่อแม่ที่ดีที่รักและเข้าใจในการเจริญเติบโตของพวกเขา ขณะเดียวกันพ่อแม่ที่เลี้ยงดูบุตรหลาน ก็ต้องมีความสามารถในการกำกับดูแลและสั่งสอนในสิ่งที่ถูกที่ควร อะไรควรทำ ไม่ควรทำ อะไรต้องทำและอะไรที่ห้ามทำ #หลักการEF ทั้งนี้ตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตปฐมวัยเป็นต้นมา เพราะลูกยิ่งโตในแต่ละห้วงวัย เขาก็ยิ่งห่างไกลพ่อแม่ผู้ปกครองออกไปตามภาระหน้าที่ของชีวิต สิ่งที่จะทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองมั่นใจในเบื้องต้นได้ว่า ลูกจะยังอยู่ในร่องในรอยของคนดีและมีเป้าหมาย คือ “สายสัมพันธ์”

ปัญหาของหนู.. พ่อแม่รู้หรือป่าว?

ภาระหน้าที่การงานของผู้ปกครองและช่องว่างระหว่างวัย หลายครั้งก็นำไปสู่ความไม่เข้าใจกันหรือสร้างความขัดแย้งในครอบครัวได้ นักเรียนประถมศึกษาที่เช่นเดียวกัน พวกเขาก็มีปัญหาชีวิตในความคิดของพวกเขา

ยกตัวอย่างปัญหาของเด็กนักเรียนประถมศึกษาที่พวกเขาอยากบอกให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้เข้าใจ ยกตัวอย่างเช่น

- ✓ โทรศัพท์ฟัง สตงค์ไม่พอใช้
- ✓ อ่านหนังสือไม่ออก เรียนไม่เก่ง
- ✓ แม่ชอบบ่น แม่ไม่ให้ไปเที่ยว
- ✓ โดนกดดันและไม่มั่นใจในตนเอง

โซเชียลที่ลูกกล้าบอก แต่เด็กบางคนไม่พูดไม่สื่อสารอะไรเลย เพราะความเครียดและความกลัวที่เกิดจากการถูกรังแกรุนแรง มาตั้งแต่ปฐมวัย ไม่ว่าจะป็นคำพูดตำหนิหรือการลงโทษเสียเหน็ด

ในฐานะที่เป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง เราจะสื่อสารตอบกลับลูกอย่างไร เมื่อรับทราบปัญหาของลูก ๆ เช่นนี้

บทบาทและหน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครอง

ห้วงวัยประถมศึกษา (7-12 ปี) ถือเป็นฐานบันไดขั้นที่ 2 ของชีวิตมนุษย์ที่ต่อมาจากห้วงปฐมวัย หากฐานปฐมวัย การสร้างแม่ สร้างตัวตน สร้างสายสัมพันธ์ได้ดี ก็จะส่งต่อให้การเจริญเติบโตในวัยประถมศึกษาได้ดีเช่นกัน แต่หากไม่ใช่ จะด้วยเหตุผลใดของครอบครัว ด้วยสายสัมพันธ์ที่อ่อนแอและไม่มั่นคง เด็กนักเรียนในวัยประถมศึกษาจะพบกับปัญหาความยุ่งยากในชีวิตมากขึ้นเรื่อยๆ ตามการเจริญเติบโต และมีความเสี่ยงที่จะเลือกเดินทางชีวิตที่ผิดพลาด จากแรงกระตุ้นของธรรมชาติความต้องการในวัยรุ่น “ไม่อ่อนดั้นง่าย ไม่แก้ตัดยาก” คำเปรียบเปรยนี้เป็นความจริงเสมอ วัยประถมศึกษาจึงพอจะตัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของลูกได้ แต่ก็ยากขึ้นไปตามความแข็งแกร่งของสายสัมพันธ์ ปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมในครอบครัว แล้วพ่อแม่ผู้ปกครองจะอย่างไร? #สติตั้งมั่น #อดทนอดกลั้น

ฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำตุ้งฮีสานและไม้กวาดทางมะพร้าวร่วมกับลูก ๆ

พ่อแม่ไม่มี เงินทอง จะกองให้
จงตั้งใจ พากเพียร เรียนหนังสือ
หาวิชา ความรู้ เป็นคู่มือ
เพื่อยึดถือ เอาไว้ ใช้เลี้ยงกาย
พ่อกับแม่ มีแต่ จะแก่เฒ่า
จะเลี้ยงเจ้า เรื่อยไป นั่นอย่าหมาย
ใช้วิชา ช่วยตน ไปจนตาย
เจ้าสบาย แม่กับพ่อ ก็ชื่นใจ

โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก

ประเทศไทยโดยกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือ พม. มีหน้าที่หลักโดยตรงในการพัฒนาสังคม ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิตของสถาบันครอบครัว ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะมีกองทุนคุ้มครองเด็กให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ได้รับความเดือดร้อน ข้อมูลเบื้องต้นตามแผนประชาสัมพันธ์

กองทุนคุ้มครองเด็กคืออะไร?

เป็นกองทุนให้การช่วยเหลือ เด็ก ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี อยู่ในครอบครัว หรือครอบครัวอุปถัมภ์ที่ได้รับความเดือดร้อน และไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่าย ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ทุนประกอบอาชีพของครอบครัว หรือค่ารักษาพยาบาล

ขอรับบริการสนับสนุน จากกองทุนคุ้มครองเด็ก ได้ที่	บริการสมทบ เข้ากองทุน ได้ที่
เขตกรุงเทพมหานคร ยื่นที่ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร	กองคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมกิจการเด็กและเยาวชน
ส่วนภูมิภาค ยื่นที่ สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ทุกจังหวัด	สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร
	สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ทุกจังหวัด

DCY กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 1300

โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบากที่ของมูลนิธิฯ เป็นส่วนเสริมตามกระบวนการของทางราชการ ทั้งนี้ตามวาระโอกาสที่มูลนิธิฯ ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ได้ไปพบเจอเด็กและครอบครัวที่ยากลำบากตามสถานที่ต่างๆ การช่วยเหลือของมูลนิธิฯ จะเป็นทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ หรือทุนการศึกษาพร้อมข้าวของเครื่องใช้ในครัวเรือน เพื่อบรรเทาความยากลำบากในขณะนั้น

เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะมีหน่วยงานหรือเครือข่ายท้องถิ่นที่สามารถไปช่วยสอดส่องและดูแลครอบครัวของเด็กๆ มูลนิธิฯ จะทำงานร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน โรงพยาบาลระดับตำบลและเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รวมทั้งการประสานส่งข้อมูลต่อกับสำนักงาน พม. แต่ละพื้นที่ให้เข้าไปตรวจเยี่ยมและช่วยเหลือต่อไป

ปี 2567 มูลนิธิฯ ได้ให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก จำแนกตามพื้นที่ ดังนี้

1. จังหวัดหนองคาย	จำนวน 22 คน
2. จังหวัดเลย	จำนวน 12 คน
3. จังหวัดอุดร	จำนวน 5 คน
4. จังหวัดบึงกาฬ	จำนวน 2 คน
รวมทั้งหมด	41 คน

นอกเหนือจากทุนสงเคราะห์และสิ่งของที่มอบให้เป็นกำลังใจแล้ว สิ่งสำคัญที่มูลนิธิฯ เน้นย้ำกับพ่อแม่ผู้ปกครอง คือหน้าที่ชีวิตที่แต่ละครอบครัวจะต้องทำมาหาเลี้ยงชีพเพื่อตนเองและอนาคตของลูกหลาน เราเป็นเจ้าของชีวิต เราต้องเริ่มต้นด้วยตัวของเราก่อน

มอบทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กๆ ครอบครัวของคุณยายกุล ที่จำต้องมาเลี้ยงหลานถึง 6 คน มูลนิธิฯ ช่วยเหลือต่อเนื่องมานานหลายปี ตั้งแต่เด็กๆ อยู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแก้ว อำเภอรัตนวาปี หนองคาย คุณยายกุลหารายได้เสริมด้วยการทำน้ำพริกเผาไปขายตามตลาดนัด เด็กๆ เติบโตเป็นวัยรุ่นแล้ว คนโตเป็นนักเรียนกีฬาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดหนองคาย

มอบทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือคุณยายจิ้มและเด็กๆ เด็กชายภูผา เด็กเปรี๊ยะ เด็กหญิงนุ่น อาศัยบ้านเช่าในเมืองหนองคาย ประกอบอาชีพถั่วลิสงต้มสุกเอาไปเร่ขายตามตลาดนัดริมโขง เด็กๆ สนุกสนานในการไปขายถั่วต้ม และได้ตั้งค์เป็นค่าขนมไปโรงเรียน แบ่งเบาภาระคุณยายจิ้มได้ดีทีเดียว แต่ก็อย่าตึกมากนะครับ

มอบทุนการศึกษาช่วยเหลือเด็กชายโตโน่ ที่ช่วยคุณแม่คุณยายไปขายนมเปรี๊ยะตามร้านอาหารริมโขงเมืองหนองคาย แบ่งเบาภาระของคุณแม่คุณยายและสามารถช่วยหารายได้ให้กับครอบครัว

ร่วมกับคณะ อสม.บ้านกุดสิริก เขี่ยมคุณยายนางและสามีที่ต้องเลี้ยงหลานน้อยเกิดใหม่ได้ไม่กี่วัน แม่ของเด็กหนีไปอยู่ที่อื่น มูลนิธิฯ มอบทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือ นมผงและข้าวของเครื่องใช้จำเป็นสำหรับเด็กแรกคลอด ฝากแม่ๆ อสม. ช่วยเหลือและดูแลคุณยายนาง เพราะมีความยากลำบากจากความพิการทางสายตาด้วย

ไปเยี่ยมบ้านเด็กหญิงวิวิ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย มอบข้าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้าตุ๊กตาของเล่นให้เป็นขวัญและกำลังใจที่เด็กหญิงหายป่วยจากโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว หลายปีก่อนคุณยายต้องพาเด็กหญิงวิวิไปเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่ขอนแก่น มูลนิธิฯ ได้มอบทุนสงเคราะห์เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าอาหาร

มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่มีผลการเรียนและการทำหน้าที่จิตอาสาพัฒนาสังคมที่ดี โรงเรียนเทศบาลวังสะพุง 2 บ้านบุงไสลล์ อ.วังสะพุง จ.เลย

มอบจักรยานให้เด็กหญิงนิดาเด็กหญิงเปรี๊ยะ / เด็กชายแสตมป์ / เด็กชายเอวอนและเด็กหญิงโพกัส ใช้ในการเดินทางไปกลับโรงเรียนบ้านนาหว้า อ.สร้างคอม จ.อุดรธานี แทนการเดินทางวันละหลายกิโลเมตร เด็กๆ สนุกและมีความสุขมาก

โครงการพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์

มูลนิธิกัลยาณมิตรฯ เรามีส่วนร่วมมือในการพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์ของจังหวัดหนองคาย 2 แห่ง ได้แก่ บ้านซารนิลลีเฮ้าส์ และบ้านมิตรมวลเด็ก

บ้านซารนิลลีเฮ้าส์

บ้านซารนิลลีเฮ้าส์เป็นสถานสงเคราะห์เด็กที่ก่อตั้งโดยบาทหลวงไมเคิล เซ หรือคุณพ่อเซ พระสงฆ์คณะพระมหาไถ่จากอเมริกา เข้ามาทำงานช่วยเหลือคนยากจน ผู้ตกทุกข์ได้ยาก คนป่วยคนชราเด็กกำพร้ามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย และต่อมาได้จัดตั้งความช่วยเหลือขึ้นเป็นสถานสงเคราะห์บ้านซารนิลลีเฮ้าส์ ดำเนินงานให้การช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก โดยจัดเป็นสถานสงเคราะห์เต็มรูปแบบที่มีที่พักอาศัยถาวร ให้การศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยไปถึงระดับอุดมศึกษา การรักษาพยาบาล การอบรมป้อนนิสัย เป็นต้น

ปัจจุบัน (2567-8) บ้านซารนิลลีเฮ้าส์มีเด็ก ๆ อยู่ทั้งหมด 95 คน มูลนิธิกัลยาณมิตรฯ เรามีส่วนร่วมมือในการพัฒนาเด็ก ๆ ร่วมกันมานานกว่า 10 ปี ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายใน และการนำพาเด็ก ๆ ไปเปิดโลกทัศน์ภายนอกตามสถานที่ต่างๆ สำหรับปี 2567 มีกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ ดังนี้

ข้อค้นพบสำคัญจากการศึกษาขององค์กร Better Care Network ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือกับ Unicef ในการพัฒนาเด็กที่อยู่ในการเลี้ยงดูทดแทน พบว่า

ข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุดของสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าคือ เด็กเล็กมักขาดการเลี้ยงดูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจำเป็นต่อการสร้างสายสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับผู้ใหญ่ที่เป็นผู้เลี้ยงดู เด็กแทบจะไม่ได้สัมผัสเป็นพิเศษหรือเป็นประจำกับพี่เลี้ยงคนใดคนหนึ่ง ในสถานเลี้ยงเด็ก เนื่องจากมีอัตราส่วนเด็กต่อพี่เลี้ยงที่ไม่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ลาออกบ่อย และปกติแล้วก็ต้องผลัดกันเลี้ยงดูเด็กตามตารางเวลา อีกทั้งสถานเลี้ยงเด็กกำพร้ามักจะมี “วัฒนธรรม” เฉพาะที่เข้มงวดและขาดสังคมพื้นฐานในรูปแบบครอบครัวและชุมชน

ทัศนศึกษาสวนเกษตรธรรมชาติที่ จ.อุตรธานี

เด็กๆ เหล่านี้จะมีปัญหาเมื่อต้องสร้างและสานสัมพันธ์ตลอดชีวิต ตั้งแต่ยังเล็ก จนเติบโตเป็นวัยรุ่น และเป็นผู้ใหญ่ ผู้ไปเยี่ยมเยียนสถานเลี้ยงเด็กกำพร้ามักจะได้พบเด็กเล็กซึ่งต้องการเข้ามาสัมผัสหรือจับมือ ถึงแม้พฤติกรรมเช่นนี้อาจดูเหมือนเด็กแสดงความรักหรือชอบจริงๆ แต่ที่จริงแล้วเป็นอาการที่แสดงความผิดปกติด้านปฏิสัมพันธ์ออกมาชัดเจน เพราะเด็กเล็กที่มีสายสัมพันธ์แน่นหนาอยู่แล้ว มักจะระแวงระวังหรือหวาดกลัวคนแปลกหน้า แทนที่จะอยากเข้าไปสัมผัสด้วย

ด้วยข้อเท็จจริงนี้ สิ่งที่บ้านซารินลีสี่เฮาส์ โดยคุณพ่อเซทที่ต้องการเห็นการเจริญเติบโตที่ดีของเด็กๆ จึงกำหนดให้มีโครงสร้างการบริหารจัดการและการดูแลเด็กๆ จำแนกตามห่วงวัยที่เหมาะสม แบ่งเป็นเด็กเล็กห้วงปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยจัดพื้นที่แบ่งแยกการดูแลตามวัยและเพศอย่างชัดเจน ชาย-หญิง และให้มีพี่เลี้ยงเด็กดูแลตลอด 24 ชั่วโมง ทำหน้าที่เป็น “แม่” ประจำบ้านที่พักอาศัยของเด็กแต่ละกลุ่ม ถึงแม้จะเป็นการเลี้ยงดูทดแทน แต่แม่ๆ ก็เลี้ยงและดูแลเด็กๆ ด้วยความรักความเมตตา กติกาข้อตกลงของวันปกติที่ต้องไปโรงเรียน วันหยุดและช่วงปิดเทอม ก็จะมีกิจกรรมสร้างสรรค์ส่งเสริมการเจริญเติบโตและทักษะชีวิตต่างๆ

ฝึกอบรมปลูกต้นทานตะวันอ่อน เอาไว้ทำอาหาร

ฝึกปฏิบัติปลูกต้นทานตะวันอ่อนจริง

และผลผลิตต้นทานตะวันอ่อนในอีก 7 วันต่อมา เก็บเกี่ยวไปทำอาหารรับประทานร่วมกัน

ผู้มีจิตเมตตาท่านใดประสงค์จะบริจาคช่วยเหลือเด็กๆ ของบ้านซารินลีเฮ้าส์ ติดต่อโดยตรงได้ที่ แม่กัญ คุณวิมล ธรรมวงศ์ ผู้จัดการทั่วไปและหัวหน้าพี่เลี้ยงเด็ก ได้ที่เบอร์โทร 081 7392533 ขออนุโมทนาสาธุครับ..

บ้านมิตรมวลเด็กหนองคาย

บ้านมิตรมวลเด็กหนองคายเป็นสถานสงเคราะห์เด็ก ตั้งอยู่ใจกลางเมืองหนองคาย ดำเนินงานมานานกว่า 20 ปี ให้การช่วยเหลือเด็กเล็กแรกเกิดที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กเล็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่มีศักยภาพในการเลี้ยงดูแล บ้านมิตรมวลเด็กหนองคายจะรับเลี้ยงไปจนกว่าจะหาครอบครัวอุปถัมภ์ของผู้มีเมตตาที่ต้องการเลี้ยงดูแลให้เป็นบุตรหลานของตนเองต่อไป

มอบข้าวของเครื่องใช้สำหรับเด็กเล็กและเสื้อผ้าตุ๊กตาของเล่น

บ้านมิตรมวลเด็กหนองคายและมูลนิธิฯ เป็นกัลยาณมิตรและช่วยเหลือกันมานาน และจะยังคงช่วยเหลือกันตลอดไป เพื่อให้มั่นใจได้ว่า เด็กๆ ที่ถูกทอดทิ้งจะได้มีครอบครัวและพ่อแม่บุญธรรมที่ดีมีเมตตาให้การอุปการะเพื่อนาคตที่ดีต่อไป

ผู้มีจิตเมตตาท่านใดประสงค์จะบริจาคช่วยเหลือเด็กๆ ของบ้านมิตรมวลเด็กหนองคาย ติดต่อโดยตรงได้ที่ หัวหน้าพี่เลี้ยงเด็ก แม่หน้อย รัตนา หมายเลขโทรศัพท์ 042 412747 อนุโมทนาสาธุครับ .../\...

จำนวนผู้รับประโยชน์

ผู้รับประโยชน์ (Beneficiaries) ของการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่างๆ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการต่างๆ ของมูลนิธิ รวมทั้งได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ เรียกว่า ผู้รับประโยชน์โดยตรง (Direct Beneficiaries) ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครอง คณะครู หรือคณะเจ้าหน้าที่
2. เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง หรือเป็นบุตรหลานของพ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมของมูลนิธิ เรียกว่า ผู้รับประโยชน์สูงสุด (Ultimate Beneficiaries)

อย่างไรก็ตาม ด้วยประโยชน์สูงสุดที่เกิดแก่เด็กๆ เป็นรายบุคคลและครัวเรือน ขณะเดียวกันประโยชน์นี้จะสร้างประโยชน์ทางอ้อมในระยะยาวที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชุมชนและสังคมต้องการ นั่นคือเด็กมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและการเจริญเติบโตที่ดีมีคุณภาพ เป็นคนดี ไม่ได้มีหรือสร้างภาวะปัญหาแก่ส่วนรวมของสังคม เป็นต้น

ผู้รับประโยชน์จำแนกตามกลุ่มอายุของเด็ก

กลุ่มเด็ก	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับประโยชน์สูงสุด (เด็ก)	ผู้รับประโยชน์โดยตรง
เด็กปฐมวัย อายุ 0-6 ปี	โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย 1. การประชุมให้ความรู้แก่พ่อแม่ผู้ปกครอง 2. การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูปฐมวัย 3. การปรับปรุงอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	405* 9,510 167	405 733 (ครู) 18 (ครู)
* หมายเหตุ จำนวนเด็กได้รับตามจำนวนของพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่จำนวนจริงอาจมีมากกว่านี้ เพราะหลายครอบครัวมีลูกมากกว่า 1 คน			
เด็กประถมศึกษา อายุ 6-12 ปี	โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย 1. ค่ายพัฒนาทักษะวิชาการ 2. ค่ายพัฒนาศิลปศึกษาและอาชีพ 3. กิจกรรมวันวิชาการ ภาษา.. สาระน่ารู้ 4. ค่ายครอบครัวสุขสันต์ สานสัมพันธ์พ่อแม่ลูก	35 63 53 48	5 (ครู) 6 (ครู) 6 (ครู) 54 (ครู/ผปค)
เด็กยากลำบาก 0-18 ปี	โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวยากลำบาก ทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือและทุนการศึกษา	41	41 (ผปค)
เด็กอายุ 0-18 ปี	โครงการพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์ บ้านชารินลี้เฝ้า และบ้านมิตรมวลเด็ก	100	25 (พี่เลี้ยงเด็ก)
รวมทั้งหมด		10,422	1,293

สรุปรายงานด้านการเงินประจำปี 2567

รายรับ

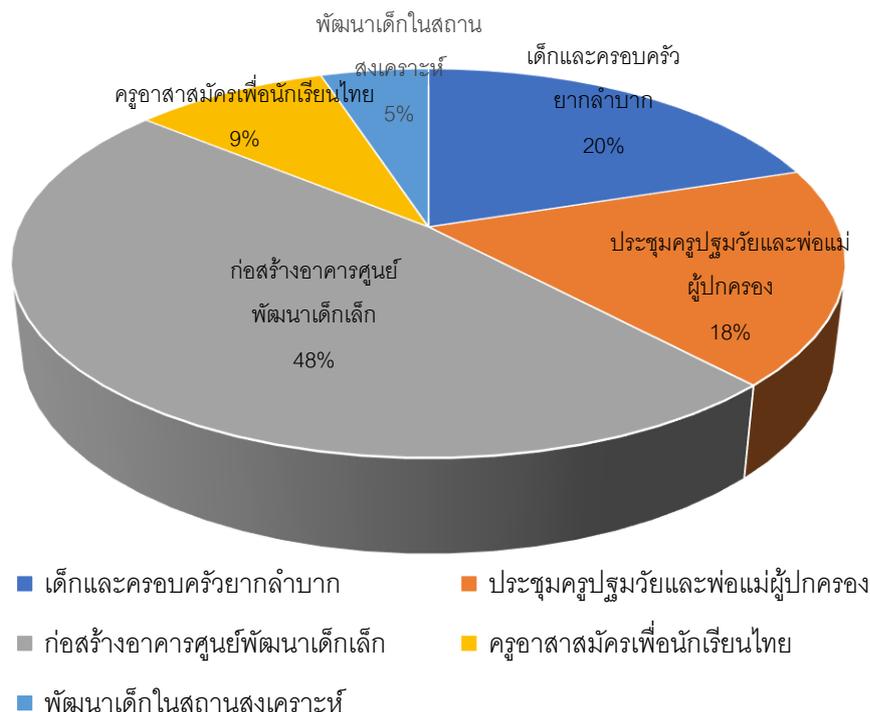
ที่มา	บาท
1. เงินบริจาคจากผู้มีจิตเมตตาทั่วไป	1,872,025.52
2. ดอกเบี้ยรับ	4,846.47
รวมเงินบริจาค	1,876,871.99

รายจ่าย

ประเภทของรายจ่าย	บาท
1. ค่าบริหารจัดการสำนักงาน	392,360.58
2. ค่าใช้จ่ายโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน (สรุปรายการจ่ายของแต่ละโครงการในตารางด้านล่างนี้)	1,451,423.90
รวมค่าใช้จ่าย	1,843,784.48

สรุปร้อยละของรายจ่ายเพื่อโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567

ร้อยละของงบประมาณค่าใช้จ่ายของแต่ละโครงการ

รับรองโดย นางสาวสุณี โภภิญโญ

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทะเบียนเลขที่ 0012639

คณะกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิฯ

นายเนรมิต วิเชียรเครือ
ประธานกรรมการ
ผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือ
นักสังคมสงเคราะห์
พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก
กระทรวงยุติธรรม

นางจามรี สุวรรณราช
ที่ปรึกษามูลนิธิฯ
ครูชำนาญการ
โรงเรียนบ้านแดงใหญ่
(ราษฎร์คุรุวิทยาการ)
จ.ขอนแก่น

นางปิยะวดี ไทยชาติ
รองประธานกรรมการ
ข้าราชการบำนาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

นายเอกวิทย์ วิเชียรเครือ
กรรมการ
ผู้ประกอบการค้าอิสระ
จังหวัดอุดรธานี

นางสาวนิตา พุ่มธรรมรัตน์
กรรมการ
ผู้ประกอบการร้านกาแฟ
Balcony Coffee & Bakery
กรุงเทพฯ

นางสาวมลิวลัย วงคำ
เหรียญก
ผู้ปกครองสถาน
สงเคราะห์เด็ก
บ้านซารินลีสี่ห้าหนองคาย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชมภูพร ต.นาทับไฮ อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย

บทส่งท้าย: หน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครอง

การพัฒนาเด็กปฐมวัยยังเป็นโครงการหลักที่มูลนิธิฯ ยึดมั่นดำเนินการต่อไป เพราะปฐมวัยเป็นช่วงเวลาทองของชีวิตมนุษย์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว หากฐานชั้นแรกของชีวิตมั่นคงแข็งแรง ฐานชีวิตขั้นต่อไปในระดับประถมและมัธยมศึกษา ก็จะมั่นคงแข็งแรงไปด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กในโลกยุคออนไลน์นี้มีอยู่ไม่กี่ประการที่พ่อแม่ผู้ปกครองต่างเป็นห่วงและวิตกกังวล ได้แก่ เป็นห่วงกังวล แต่ผู้ปกครองหลายคนก็ปล่อยปละละเลยและไม่ใส่ใจในรายละเอียดของวิธีการเลี้ยงและอบรมปมนิสัยให้ถูกต้อง ตั้งแต่แรกเกิดจนปฐมวัยประถมศึกษา ยิ่งล่วงเข้าวัยมัธยมศึกษาที่ยิ่งน่าเป็นห่วง เพราะหากพฤติกรรมเชิงลบต่างๆ ของเด็กไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่เยาว์วัย มันจะเป็นเรื่องที่ยากมากหรือยากที่สุดสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองในการมาแก้ไขในภายหลัง หลายเหตุการณ์หลายกรณีของเด็กเสียผู้เสียคน หมดอนาคตติดคุกติดตาราง ก็มีให้เห็นเป็นประจำ ใครผิด? หรือผิดที่ใคร? #พ่อแม่รังแกฉัน

ในปัจจุบัน วิธีการเลี้ยงลูกที่ถูกต้องและเหมาะสมตามหลักการเจริญเติบโตที่ดีมีข้อมูลความรู้และข้อเท็จจริงที่เป็นตัวอย่างความสำเร็จมากมายที่พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้ในครอบครัวของตนเองได้ การเลี้ยงลูกคือการลงทุนตลอดชีวิต หากการลงทุนปักหมุดเริ่มต้นผิดที่ผิดทาง อะไรๆ ทุกอย่างก็จะผิดทั้งหมด ความเป็นพ่อแม่ “ต้องรู้และตระหนัก” ในหน้าที่ของตน หากไม่รู้ (วิธีการเลี้ยงลูกที่ถูกต้อง) ก็ต้องชวนขวยขวามาให้ได้ ในทางตรงกันข้าม-หากไม่ตระหนัก (ในหน้าที่ของพ่อแม่) ก็ต้องยอมรับชะตากรรมที่จะเกิดแก่ตนเอง เมื่อถึงเวลาของกรรมตามสนองจากปัญหาที่เกิดจากการกระทำของลูก

พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กตามหมู่บ้านในชนบทของอีสาน หลายคนยังรู้ไม่เท่าทันในการเลี้ยงลูกหลานแบบผิด ๆ และไม่คิดว่าจะเกิดผลเสียกับอนาคตของลูกหลาน นี่คือความไม่รู้และไม่ตระหนักในหน้าที่การเลี้ยงลูก สิ่งนี้คือโจทย์ความท้าทายสำคัญและเป็นเป้าหมายใหญ่ในการทำงานพัฒนาของมูลนิธิฯ

การบริการด้านสาธารณสุขของไทยที่เกี่ยวข้องกับอนามัยแม่และเด็กมีการดูแลและให้บริการครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศไทยตามการรณรงค์ “ลูกเกิดรอด แม่ปลอดภัย” อย่างไรก็ตาม การเจริญเติบโตเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็ก รวมทั้งครอบครัววัยต้องการมากกว่าการอยู่รอดปลอดภัย สิ่งนี้คือความร่วมมือในการเลี้ยงดูบุตรหลานให้เจริญเติบโตสมวัย มีร่างกาย จิตใจและสติปัญญาที่ดี “แม่ตัวจริง” และครอบครัวที่เลี้ยงดูเด็กในชีวิตประจำวันมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน พ่อแม่ผู้ปกครองของทุกครอบครัวต้องตระหนักฐึ้นหน้าที่ของตนเองได้แก่ หน้าที่ในการประกอบสัมมาอาชีพและหน้าที่เลี้ยงดูบุตรหลานให้มีเป้าหมายอนาคตที่ดีตามหวังวัยต่างๆ

มูลนิธิฯ มีหน้าที่อบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง รวมถึงครูปฐมวัยและบุคลากรกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย การอบรมให้ความรู้ของมูลนิธิฯ ไม่ได้จำกัดเนื้อหาวิชาความรู้ด้านการเจริญเติบโตของเด็กเท่านั้น แต่ผนวก รวมถึง “วิชาชีวิตและครอบครัว” ตามหลักพุทธธรรมคำสอน พ่อแม่ต้องเป็นปูชนียบุคคลให้กับลูก ได้แก่ เป็นพระพรหม-ผู้ให้กำเนิด เป็นบูรพาจารย์-เป็นผู้อบรมสั่งสอน และเป็นอาหุไนยบุคคล-เปรียบเสมือนพระอรหันต์ผู้พร้อมที่จะให้อภัยแก่ลูก ทั้งหมดนี้ ทุกคนต่างมีหน้าที่ของตนเองที่จะต้องรับผิดชอบให้ครบถ้วนกระบวนการ ความ มูลนิธิฯ ในฐานะ “จิตอาสา” ก็จะช่วยพัฒนาเด็กไทยในชนบทให้ได้รับการเลี้ยงและการดูแลที่ดี เพราะเด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันตามคำขวัญที่ว่า “เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ”

มูลนิธิฯ ขอขอบคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่านที่ได้สนับสนุนมูลนิธิฯ ทั้งที่เป็นการบริจาคโดยตรงเข้าบัญชีของมูลนิธิฯ การสนับสนุนช่วยซื้อสินค้าและสิ่งของที่น้องจิตอาสาไปตั้งบู๊ตตามห้างร้าน การส่งมอบเสื้อผ้า ตุ๊กตาของเล่นและสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ มาให้ถึงสำนักงานมูลนิธิฯ ที่จังหวัดหนองคาย ตลอดจนท่านที่ช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ ผ่านทางสื่อโซเชียลเฟสบุ๊คและเว็บไซต์ของมูลนิธิฯ

ในฐานะองค์กรพัฒนาเด็กที่อาสาเข้ามาทำงานเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กไทยของเรา มูลนิธิฯ ขอให้คำมั่นว่าจะทำหน้าที่นี้ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ด้วยสติปัญญา ด้วยข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม และด้วยมโนสำนึกของความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก ๆ เป็นที่ตั้ง

มูลนิธิฯ ขอนุโมทนาสาธุในบุญประโยชน์ทุกประการที่เกิดแก่คุณภาพชีวิตของเด็กอันได้จากการสนับสนุนของท่าน และขออำนวยการอำนวยพรให้ท่านและครอบครัวจงมีสุขภาพที่แข็งแรง ประสบแต่ความสุขสวัสดิ์และความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน

กระทรวงการคลังได้ประกาศให้มูลนิธิฯ เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล ลำดับที่ 940 ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 677 การบริจาคช่วยเหลือกิจกรรมการพัฒนาเด็กและ เยาวชนของมูลนิธิฯ สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

ร่วมบริจาคสมทบทุนเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน
บริจาคผ่านธนาคารชื่อบัญชี มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน
หมายเลขบัญชี 982-8-58723-8
หรือบริจาคผ่าน QR Code บัญชีของมูลนิธิฯ ได้ตามด้านล่างนี้

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนา
เด็กและเยาวชน
THE SELLLOWHAPPY FOUND

การรับใบเสร็จรับเงิน

กรุณาส่งสำเนาใบฝาก พร้อมชื่อ-สกุล ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์มายังมูลนิธิฯ เพื่อจะได้จัดส่ง ใบเสร็จรับเงินให้ท่านต่อไป

สำนักงานเลขที่ 81 หมู่ 12 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000

โทรศัพท์ 042 414880, 089 5399119 Email : fcyd2014@gmail.com

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.) ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้การสนับสนุนมูลนิธิฯ ในการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้วยการสนับสนุนนี้ เด็กและครอบครัวที่ด้อยโอกาสจะได้รับการช่วยเหลือ มีสุขภาพอนามัย และได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานประการหนึ่งในการนำพาชีวิตไปสู่อนาคตที่ดี

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.)
สำนักงานเลขที่ 81 หมู่ 12 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จ.หนองคาย 43000
โทรศัพท์ 089 5399119, 042 414880 โทรสาร 042-414881

<http://www.fcyd-thaichild.org/>

<https://www.facebook.com/fellowshipthaichild/>

